

Obsodili dogodke na avstrijskem Koroškem

Podobno kot delavci drugih TOZD tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje so tudi delavci temeljnih organizacij hladilniki in štedilniki prekinili delo in se zbrali na protestni demonstraciji.

Številnim protestnim zborovanjem, na katerih delovni ljudje najostreje obsojajo ravnanje avstrijskih oblasti z našo narodnostno skupnostjo na avstrijskem Koroškem, so se pridružili tudi v velenjski občini.

Pretekli petek so se šli na protestno zborovanje delavci vseh šestnajstih temeljnih organizacij združenega dela in skupnih služb tovarne gospodinske opreme Gorenje Velenje.

„Sprašujemo se,“ so poudarili na zborovanju delavcev TOZD hladilniki in štedilniki, „zakaj preštevane in čemu? Ali ne bi bilo mogoče bolj umestno, da se namesto koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov prešteje „druga“ stran; ki širi neonacistične ideje. Mogoče bi se ob takšnem preštevanju le zbudila demokratična Avstrija!“

Obsodili so metode zastrahovanja in nasilja, ki se izražajo v odstranjevanju dvojezičnih napisov, izvajanju nasilja nad zavednimi Slovenci, razstrelitvi spomenika koroškim partizanom in v žalitvah odlikovanih koroških partizanov.

„Delovni ljudje, narodi in narodnosti Jugoslavije,“ so odločno poudarili delavci Gorenja, „ne moremo privoliti v nikakršno odstopanje ali revizijo državne pogodbe, ki bi težila k poslabšanju položaja manjšin in k

uzakonitvi njihove neenakopravnosti v avstrijski družbi. Najodločneje protestiramo zoper zakonitev diskriminacije na škodo slovenske in hrvaške manjšine v Avstriji in zoper kršitev državne pogodbe.“

Z vseh zborovanj so delavci Gorenja poslali posebno pismo koroškim Slovincem in gradiščanskim Hrvatom, s katerim jim želijo, kot so zapisali, odkrito pokazati, da jim ni vseeno, kako bo rešen problem obeh manjšin. V pismu jim izražajo vso podporo pri uresničevanju pravic iz 7. člena državne pogodbe. „Naj vam bo v oporo spoznanje, da se za krivicami, ki jih danes doživljate, ne skriva Avstrija, marveč so to samo šovinistične in neonacistične sile, ki bi želele zagospodariti Avstriji in nad nami. Te sile pa niso tako močne, da jim koroški Slovenec in gradiščanski Hrvat ne bi mogla kljubovati in jih preživeti,“ pravi v pismu več kot 7000 delavcev velenjskega Gorenja.

Delavci Gorenja so z zborovanja poslali tudi protestni pismi avstrijskemu veleposlaništvu v Beogradu in na avstrijski konzulat v Ljubljani. V pismih pozivajo zdrave sile v Avstriji, naj se ne pustijo zavajati maloštevilnim pripadnikom šovinizma in neonacizma, marveč naj storijo vse za izpolnitev pravic iz državne pogodbe.

● PROIZVODNJA V ŠOŠTANJSKI TERMoeLEKTRARNI JE BILA DOSLEJ NAD PREDVIDENO

Letos bodo proizvedli najmanj 10% več električne energije kot določajo načrti

Letos bodo pokurili že tri milijone ton velenjskega lignita

V prvih sedmih mesecih letos so v Termoelektrarni Šoštanj, temeljni organizaciji združenega dela Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, proizvedli 1 milijardo 509 milijonov kWh električne energije, kar je 13,3 % več, kot določa proizvodni načrt oz. energetska bilanca. Po ocenah bo tudi avgustovska priznanja znatno nad predvideno. S planom je predvidena proizvodnja 199 milijonov kWh električne energije, proizvedli pa je bodo okrog 230 milijonov kWh.

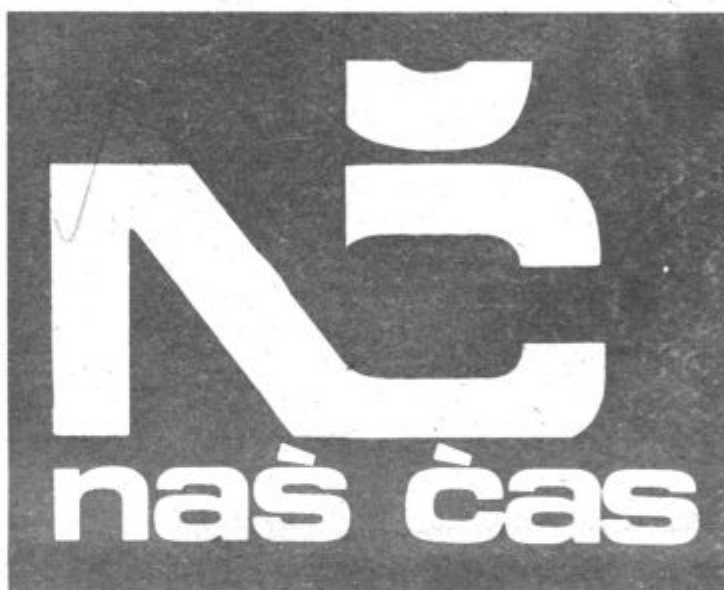
Z energetske bilanco je v Termoelektrarni Šoštanj za leto 1976 predvidena proizvodnja 2 milijardi 400 milijonov kWh električne energije, če pa bo šlo vse po sreči, bodo načrte presegli za okrog 10 %.

Na rekordno proizvodnjo v šoštanjski Termoelektrarni so vplivale take velike potrebe po električni energiji iz termoelektrarn (zaradi sušnega obdobja), visoka obratovalna pripravljenost največjega 275 MW bloka ter

tudi sprotne zadostne pošiljke velenjskega lignita. Ob tem velja posebej poudariti, da dajejo že nekaj časa v Termoelektrarni Šoštanj poseben poudarek sprotnemu preventivnemu vzdrževanju naprav; kjer je to mogoče opravljajo remonte med obratovanjem, s tem pa skrajšujejo tudi čase remontov. Za letošnje načrtovani redni letni remont so že opravljeni; na 75 MW bloku je trajal remont mesec dni, na največjem 275 MW bloku na samo 14 dni, kolikor je bilo

že vnaprej predvideno. Načrtujejo pa za leto 1977 nekaj daljši redni letni remont na tem bloku. Sprotno preventivno vzdrževanje, kar je omogočilo tudi večje število zaposlenih strokovnjakov, se odraža v tem, da je bilo letos polovico manj izpadov 275 MW bloka, kakor lani, v prvem polletju so bili samo 3 daljši izpadi.

Letos bodo v šoštanjski Termoelektrarni pokurili okrog 3 milijone ton lignita, do konca julija so ga že 1,950.000 ton. Vse doslej ni bilo težav okrog oskrbe z lignitom; kljub proizvodnji, ki je nad predvideno, se v zadnjem času večajo zaloge lignita, ki naj bi zagotovile nemoteno obratovanje in proizvodnjo električne energije tudi v zimskih mesecih.

27. avgusta — Leto XII. — Št. 32 (341) — Cena 3 din

● Do 23. avgusta smo v občini Velenje vpisali že 45.500,611 din posojila za ceste:

AKCIJO BOMO ZAKLJUČILI 15. IX. 1976

Velenje, 24. avgusta — Na današnji seji občinskega štaba za vpis posojila za ceste, vodil jo je predsednik Nestl Žgank, so ocenili dosedanje potek te družbenopolitične akcije v Šaleški dolini. Po zbranih podatkih smo v občini Velenje zbrali do 23. avgusta skupaj že 45.500,611 dinarjev republiškega posojila za ceste. Delovni ljudje so vpisali 33.745,396 dinarjev posojila za ceste; obrtniki, kmetje in upokoenci 2.226,615 dinarjev; delovni kolektivi pa iz dohodka temeljnih organizacij združene dela 9.528,600 dinarjev.

Predsednik štaba Nestl Žgank je pohvalil organizatorje akcije vpisovanja republiškega posojila za ceste v Šaleški dolini, ki smo ji dali v občini Velenje vse obeležje široke družbenopolitične akcije. Znova se je pokazalo, kaj pomenijo neposredni stiki in dogovarjanje z delovnimi ljudmi in občani, ki so tudi tokrat, podobno kot že neštokrat doslej, izkazali visoko zavest.

Treba pa je akcijo čimprej pripeljati do konca. Najpozneje dan, ko bomo lahko ugotovili, da smo prav vsi izpolnili skupno dogovorjeno obveznost. Ob doslej izkazani politični zrelosti v akciji ta zadnja naloga ne sme biti pretežka.

Letošnji 15. september mora postati v občini Velenje dan, ko bomo lahko ugotovili, da smo prav vsi izpolnili skupno dogovorjeno nalogo in obveznost v akciji vpisovanja republiškega posojila za ceste.

Komentar tedna

Za koroške Slovence in gradiščanske Hrvate ni miru. Prej lahko rečemo, da so bili prav v teh dneh izpostavljeni še večjemu pritisku avstrijskih nacionalšovinističnih sil, temu pa se je pridružila tudi žandarmerija, ki je z nezastisljano brutalnostjo „mirila“ koroške Slovence, ki so le opazovali zborovanje brambovcev.

Avstrijski kancler je javno obljubil, da bodo ugotovili vzroke za brutalno ravnanje policistov. Bomo videli, če bo uradna Avstrija držala besedo. Doslej jo je le malo-krat. Nikoli pa tedaj, ko je bilo potrebno izpolniti določila državne pogodbe.

Čas pa neusmiljeno teče.

Še nekaj tednov in Avstrija bo pričela s preštevanjem manjšin. Kljub njihovi volji, kljub temu, da se nad tem dejanjem zgražajo tudi v demokratični avstrijski jav-

Dvigajo glave...

nosti, nameravajo dejanje pa obsojajo tudi drugod po svetu. Komentar o nepremišljeni potezi uradne Avstrije je prišel celo iz daljne Mehike.

Protestirajo tudi Slovenci v domovini. Protestirajo, ker

vsak gospodar brani svojo domaćino že pred svojim pragom. Naša narodova duša pa živi tudi na avstrijskem Koroškem. Protestira cela Jugoslavija, vse bolj pa postaja očitno še nekaj, o čemer doslej nismo govorili

tako na glas: namreč, da ni prav nobene razlike v tem, da odreka makedonski manjšini pravice bolgarska vlada ali avstrijska koroškim Slovincem in gradiščanskim Hrvatom. Bi potemtakem lahko dejali, da se uči Dunaj

od Sofije in obratno?

Kakor koli že, Jugoslavija ne bo nikoli pozabila na dele svojega telesa. Prav zato tudi javno in glasno zopravujemo vsem oblikam pritiska, najsi prihajajo z leve ali desne. Hkrati s tem pa opozarjamo uradno Avstrijo, da preveč popušča nacionalšovinističnim silam, ki ne na koncu najprej ogrožajo prav njeno demokratično in deklarirano naravnost. Silam torej, ki so nam še vse preveč dobro v spominu, ki so zanetile drugo svetovno morijo, ki so bile poražene, očitno pa ne povsem zatrte.

V sosednji Avstriji dvigujejo glavo, uradna Avstrija pa tega ne vidi — ali noče videti.

MILAN MEDEN

● SPREJEM ZA ČASTNIKA

VELENJE, 24. 8. — Predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank in predsednik izvršnega sveta Franjo Kljun sta skupaj s predstavniki oddelka za ljudsko obrambo in družbenopolitičnih organizacij sprejela nova častnika JLA Franca Hudomala in Bogdana Čavnik. Franc Hudomal je končal 26. razred letalske vojne akademije v Zemunik pri Zadru in je bil peti po uspehu, Bogdan Čavnik pa je uspešno opravil 29. razred Vojške akademije kopenske vojske v Beogradu. Oba sta po končanem šolanju postala podporočnika v JLA. Predsednik izvršnega sveta Franjo Kljun je na sprejemu poudaril, da je naša občinska skupnost ponosna nad pravilno odločitvijo staršev, ki so sinova napotili na šolanje v vojaško akademijo in nad tem, da se vedno več mladeničev odloča za vojaški poklic. Mladima podporočnikoma je izročil darila in zaželel, da prizadevno opravljata službo v JLA.

ODPRTA VPRAŠANJA

Delegati skupščine Kluba samoupravljalcev v občini Velenje so sprejeli program dela kluba za jesensko obdobje. Ena od glavnih nalog kluba v tem obdobju je, vključitev v javno razpravo o osnutku zakona o združenem delu.

Prva faza javne razprave o zakonu, ki je v TOZD v glavnem zaključena, je zajela širok krog ljudi in jih spodbudila k razmišljanju. Ker se v tako široki razpravi ni bilo mogoče spuščati v vse podrobnosti osnutka zakona o združenem delu, so gotovo ostala še odprta vprašanja, ki jih bomo morali v nadaljevanju razprave razčistiti in najti odgovore.

Izvršni odbor Kluba samoupravljalcev si je ob tem zastavil nekatera vprašanja:

1. Ali so ocene samoupravne organiziranosti TOZD, ki so bile obravnavane obenem z osnutkom zakona in podane kot osnova za razpravo, dejansko zajele bistvena vprašanja, ki jih postavlja zakon, in ali je bila iz obravnave vidna razlika med določili zakona in trenutnim stanjem.

2. Vprašanja medsebojnih ekonomskih odnosov – dohodkovne solidarnosti – so osnovna vprašanja, katerih razrešitev nakazuje zakon. Ob tem se postavlja vprašanje, ali so bila v prvem krogu razprave ta vprašanja dovolj poglobljeno obravnavana in ali je bilo zajeto bistvo odnosov, ki jih narekuje ustava in osnutek zakona o združenem delu.

3. Ali so morda samoupravljalci v razpravi o organiziranosti izhajali preveč iz obstoječega stanja, ki ni vedno optimalno, in iskali le način, kako bi obdržali obstoječe stanje in ga le z manjšimi popravki formalno, ne pa vsebinsko prilagodili načelom, ki jih postavlja zakon.

4. Sprejem zakona o združenem delu in ob tem sprejem posameznih izvedbenih zakonov ima kot nujno posledico spremembo vseh internih samoupravnih aktov, tako v TOZD kot drugih samoupravnih skupnostih in družbenopolitičnih skupnostih.

Odnosi in razmerja, ki jih postavlja zakon, morajo najti svoj odraz v vseh internih pred-

pisih in samoupravnih aktih vseh subjektov naše družbe.

To spoznanje bi moralo biti rezultat javne razprave. Zato bi morali že v javni razpravi postaviti osnovna načela, ki jih morajo ti akti zajemati, da bomo v roku, ki ga postavlja zakon, dejansko lahko kvalitetno izvršili naloge na tem področju.

5. Družbena lastnina vseh sredstev in dohodka je osnovni družbenoekonomski odnos, ki ga natančno precizira zakon. Iz tega odnosa izhajajo tudi določila o svobodni menjavi dela in določila za delitvijo dohodka, za pokrivanje vseh področij družbene reprodukcije, tako enostavne in razširjene reprodukcije v celotnem združenem delu, osebne in skupne porabe. Na področju delitve dohodka nam mora priti v zavest, da moramo v delitvi postaviti takšna razmerja, ki bodo dejansko razrešila tudi delovanje krajevnih skupnosti, SIS in opravljanje nalog družbenopolitične skupnosti.

Celotna poraba ima svojo osnovo le v doseženem dohodku, merila delitve dohodka pa morajo zagotoviti soodvisnost med vsemi oblikami porabe in dohodkom in zagotoviti normalen razvoj vseh dejavnosti v skladu z družbeno produktivnostjo.

Klub samoupravljalcev bo v začetku septembra organiziral razprave in diskusije o teh in podobnih vprašanjih. Da bi bile te razprave dejansko odraz vprašanj, ki se porajajo o razmišljanju o zakonu o združenem delu, pozivamo najširši krog delovnih ljudi in posamezne organizacije, da posredujejo izvršnemu odboru kluba vprašanja, ki so se pojavila kot rezultat razmišljanja, da bi ob predvideni vključitvi v razpravo dejansko zajeli bistvo vprašanj in skušali s skupnimi močmi najti ustrezne odgovore.

Vsa vprašanja posreduje pisмено na naslov: Klub samoupravljalcev Velenje, Delavska univerza – Titov trg 1 ali osebno na Občinski svet Zveze sindikatov Slovenije Velenje, telefon 850-154.

IZVRŠNI ODBOR
KLUBA SAMOUPRAVLJAVCEV
VELENJE

● PREDSTAVNIKI RK ZSMS NA OBISKU V VELENJU

Priprave na volilno- programske konference

Ceprav smo v času počitnic in dopustov, torej dokajšnjo mrtvila, potekajo na Občinski konferenci Zveze socialistične mladine Velenje intenzivne priprave za nadaljnje delo. Prejšnji teden so OK obiskali predstavniki ZSM Slovenije na posvetu, kjer so se pogovorili o pokongresnem obdobju v OK, na drugi strani pa o pripravah na volilne konference, ki v tem času potekajo na nivoju republike in vseh občinskih konferenc. Namen tega srečanja je bil, da bi uskladjali termine, do katerih je treba organizirati konference po vseh osnovnih organizacijah in potem skupno konferenco.

V tem času torej potekajo v vseh OO postopki evidentiranja, tako za organe osnovnih organizacij kot tudi organe OK. Evidentirati je namreč treba predsednike in predstavnike posameznih komisij v vseh občinskih konferencah širom Slovenije. Zaradi počitniškega obdobja so vse osnovne organizacije nekoliko zakasnile, vendar pa bodo poskušale v obdobju do konca avgusta vse zamujeno nadoknaditi in tako postopek evidentiranja tudi zaključiti. Temu pa bo sledil še kandidacijski postopek za predsedstva osnovnih organizacij in občinske konference. Poleg kadrovskih priprav, ki morajo biti temeljito izvedene, pa občinska konferenca pripravlja tudi nov program. Prizadeva si, da bi v njem bili izraženi interesi vseh mladih, tako tistih v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah kot tudi šolam.

Hkrati s pripravami na novo obdobje, je občinska konferenca dolžna pregledati in kritično oceniti delo v pokongresnem obdobju. Kaže, da se je na področju družbenopolitičnega dela storilo premalo, na področju mladinskih delovnih akcij pa je občinska konferenca lahko zelo zadovoljna. Velenjski brigadirji so v preteklem in letošnjem letu sodelovali v vseh republiških in zveznih delovnih akcijah, številne pa so bile tudi lokalne delovne akcije. Lansko leto je bilo teh precej na potresnem območju

Kozjanskega, letos pa v samem Velenju. V teh akcijah so sodelovali mladi iz gimnazije ter tako opravili obvezno počitniško prakso.

Veliko več bi verjetno morali storiti na področju mladih v delovnih organizacijah. Področje konferenca mladih je namreč bila premalo aktivna. Zelo delovni pa so bili mladi po krajevnih skupnostih in mladi v izobraževanju. V prihodnosti bo treba več storiti tudi na področju mladinskega turizma in to dejavnost okrepiti. Vsekakor pa bo nujno tudi tesneje povezati z vsemi ostalimi organizacijami, kjer se združujejo mladi: zlasti s taborniškiimi organizacijami in organizacijo ljudske tehnike. Glavno vlogo pri tem bo moral odigrati koordinacijski odbor. Občinska konferenca je pripravila tudi posvet vseh predsednikov in sekretarjev osnovnih organizacij ZSM, na katerem so se temeljito pogovorili o nalogah, ki mlade čakajo v naslednjem obdobju. Hkrati pa je bil to tudi dogovor o lažjemu skupnemu delu, da bi določene naloge lahko vsi pravočasno izpolnili.

Priprave na novo obdobje so torej temeljite. Pred OK ZSM Velenje stojijo nove naloge in novi načrti. Načrtovano pa bo mogoče uresničiti le s kvalitetnimi vodstvi in angažiranostjo vseh mladih.

M.VOVK

ZADNJE DNI PO SVETU...

● ZBOR, KI BO PRIŠEL V ZGODOVINO

Peta konferenca šefov držav ali vlad neuvrščenih dežel, ki se je minuli teden končala v Colombu, je še vedno predmet številnih komentarjev in odmevov v svetovnem tisku.

„To je bil dogodek izjemnega zgodovinskega pomena,“ je dejal predsednik republike Josip Broz Tito po vrnitvi iz Colomba.

„Naša pričakovanja glede njenega uspeha so se v celoti izpolnila. Prepričani smo, da bo konferenca pozitivno vplivala na mednarodne odnose. Preučili smo vsa pomembnejša vprašanja današnjega sveta, posebno pozornost pa smo posvetili gospodarskim vprašanjem, oziroma spremembi krivičnih mednarodnih ekonomskih odnosov.“

In vendar so bili ves čas prisotni različni poskusi, da bi vplivali na neuvrščene pred in med njihovim najvišjim zborom.

„Vse so poskušali,“ je dejal v zvezi s tem predsednik republike Tito, „da bi razbili enotnost gibanja ali pa ga podredili politiki drugih mednarodnih činiteljev. Toda konferenca je še bolj okrepila enotnost neuvrščenih dežel.“

Zadovoljstvo v krogih dežel – udeleženk konferencie ni brez osnove, saj je Colomb s svojimi temeljnimi dokumenti, govori šefov dele-

gacij in drugim gradivom izjemno kažipot v prihodnost.

Konferenca je v politični in ekonomski deklaraciji ter akcijskem programu potrdila svojo vizijo sveta, ki se je oblikovala v zadnjih letih in ki jo je po splošnem prepričanju najpopolneje izrazil v svojem govoru jugoslovanski predsednik.

Neuvrščeni ponujajo drugim sodelovanje na načelih enakopravnosti, pri tem pa stremijo k svetu, ki ne bo razdeljen na bloke in v katerem ne bo prostora za različne pritiske, vsiljevanje tuje volje ali vmešavanje v notranje zadeve drugih.

To še posebej velja za

gospodarske odnose, ki so sedaj izrazito krivični za dežele v razvoju (med njimi pa je velikanska večina neuvrščenih) in ki onemogočajo učinkovit družbeni in gospodarski razvoj.

Hkrati, ko ponujajo sodelovanje (in odklanjajo konfrontacijo) drugim, so neuvrščeni po Colombu trdo odločeni, da to sodelovanje pomembno okrepijo tudi med seboj.

Zaradi tega so sprejeli tudi več konkretnih ukrepov (med njimi tudi spremembe v sestavi in delovanju koordinacijskega biroja, ki je že doslej usklajeval njihovo delovanje) na vseh področjih. Pri tem so lahko gradili tudi že na nekaterih izkušnjah

Člani jugoslovanske delegacije (predsednik Tito, Stane Dolanc, Miloš Minić in Berislav Šefer) na eni izmed sej na peti konferenci neuvrščenih držav v Colombu

(denimo na področju informiranja) dosedanjega učinkovitega medsebojnega sodelovanja.

Pomembna so tudi stališča neuvrščenih kar zadeva razorožitev in popuščanje napetosti. Glede prvega menijo, da morajo vse dežele vložiti dodatne napore, da bi se začela dejanska razorožitev, ne pa nadaljevala oborožitvena tekma. V zvezi s tem predlagajo tudi sklicanje posebnega zasedanja Generalne skupščine Združenih narodov.

Neuvrščeni pozdravljajo popuščanje napetosti, vendar pa menijo, da je nepopolno, saj ne zajema vseh celin in tudi ne vseh dežel – še vse preveč je omejeno samo na oba bloka oziroma velesili.

Zato terjajo neuvrščeni v svojih dokumentih iz Colomba razširitev miru in varnosti na vse (konkretna predloga zadevata, denimo, Sredozemlje in Indijski ocean) in ne samo nekatere.

Hkrati obsojajo vse oblike pritiska in nadvlade ter vsiljevanja tujega vpliva in še posebej preostanke kolonializma ter rasizma.

Svetovni tisk je seveda sprejel zaključke pete konference predsednikov držav ali vlad neuvrščenih dežel različno kakor je komu ustrezalo v konceptu njegove globalne politike.

Tako, denimo, sovjetski tisk prenaša in pozdravlja samo protimperialistične vidike, zamolči pa druge, ravno tako pomembne, medtem ko nekateri zahodni časniki predvsem poudarjajo razlike in spore med neuvrščenimi in zanemarjajo ostalo.

...IN DOMOVINI

milijona ton toyora, predlani pa 81,5 milijona ton. Če ne bi bilo tako imenovanega razsutega tovora, ki je nepripraven za cestni prevoz, bi bil položaj še slabši, čeprav je sicer tak že tudi sedaj.

LETOVANJE – Samoupravna interesna skupnost otroškega varstva Prištine poklanja precejšnjo pozornost letovanju najmlajših prebivalcev Kosova. Tako bo letos več kot 600 otrok brezplačno letovalo v Bečićih in še nekaterih drugih obmorskih letoviščih.

AVTOMOBILI – Na seji delavskega sveta združene podjetja metalne industrije UNIS iz Sarajeva so sprejeli odločitev o graditvi druge faze tovarne avtomobilov v Sarajevu. Naložba bo veljala 147.215.000 dinarjev, del sredstev pa bo prispevala tudi zahodnonemška tvrdka

Volkswagen. Graditev naj bi bila sklenjena do konca tekočega leta, tako da bo lahko tovarna v prihodnjem letu izdelala 15.000 osebnih avtomobilov tipa „golf“. Po predhodno sklenjenih dogovorih s Volkswagnom bo sarajevska tovarna avtomobilov leta 1980 lahko letno naredila 60.000 avtomobilov.

GLASILA – V zadnjih nekaj letih so v SAP Vojvodini naredili pomemben korak na področju razširjanja informiranja in uvajanja različnejših oblik obveščanja delovnih ljudi in občanov. Trenutno izhaja v Vojvodini 180 listov temeljnih in organizacij združenega dela v skupni nakladi 240.000 izvodov, prav tako pa so precej razširjene tudi druge oblike informiranja delavcev, kot so oglasne table, lokalne radijske postaje.

RADIO VELENJE

UKV frekvenca
88,9 megahercev
Oddaje:
v četrtek
ob 15.30,
v nedeljo
ob 10. uri

● REKLI SOTE DNI:

MARJAN BRECELJ:

Uveljavljanje načel novega zakona o združenem delu povezujemo tudi z uveljavljanjem novega sistema družbenega planiranja. S planiranjem svojega družbenega razvoja na osnovi realnega dohodka, ki ga temeljne organizacije združenega dela dosegajo na trgu, bo namreč mogoče zagotoviti skladen razvoj celotne družbene reprodukcije in s tem možnosti za uresničevanje vseh potreb in interesov delovnih ljudi v pogojih stabilnega gospodarjenja.

FRANC ŠETINC:

– Titova pobuda je zmerom učinkujoča za velike družbene in druge premike. Tudi duhovne. Tudi za preusmeritev razvoja, zgodovine. Zakaj avantgarda mora biti najprožnejša in najtrdnjša vzmet napredka, a tudi sama se mora znati prilagajati spremembam, če noče, da je dohodki ne potisnejo proti repu zgodovine. Prav v tem je dialektika naše partije, ki se je znala vedno, zlasti pa ob premenah časa in velikih dogodkih, zavarovati pred največjo izmed vseh nevarnosti: pred lastno birokracijo, pred odtujitvijo od lastnega delavskega razreda.

FRANC ŠALI:

– Ne glede na to, ali gre za izobraževanje ob delu ali za t.i. redno šolanje pa zaželenih premikov v odpiranju možnosti vsem za vsestranski osebni razvoj še dolgo ne bomo dosegli, če ne bomo spremenili materialnega odnosa do šolstva. Sedaj, ko načrtujemo naš srednjeročni socialistični samoupravni razvoj in se hkrati zavzemamo za stabilizacijo, bi nam moralo biti jasno, da vsega ne bo mogoče doseči brez večjega odmerjanja materialnih sredstev za razvoj človeka, njegovo izobrazbo, znanje, kulturo, zdravje ter socialno varnost.

Ocena prizadevanj za poglobljanje samoupravljanja ter sprejem novega akcijskega programa

Komite tovarniške konference Zveze komunistov tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje je na zadnjih dveh sejah obravnaval priprave na bližnjo volilno sejo tovarniške konference Zveze komunistov velenjskega „Gorenja“ ter polletne dosežke gospodarjenja in oceno gospodarske rasti do konca leta 1976.

V PRIPRAVE NA VOLILNO SEJO TOVARNIŠKE KONFERENCE ZK VKLJUČITI PRAV VSE ČLANE ZK V VLENJSKEM „GORENJU“

Bližnja volilna seja tovarniške konference Zveze komunistov tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje mora predstavljati, kot so poudarjali razpravljavci na seji komiteja, znova premik v delu Zveze komunistov v velenjskem „Gorenju“. V priprave na volilno sejo je treba vključiti prav vse osnovne organizacije ZK in vse komuniste, ki morajo obravnavati gradivo za sejo ter predlog stališč in sklepov.

Zveza komunistov v tovarni gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje je v lanskem letu sprejela akcijski program za utrjevanje in poglobljanje samo-

upravljanja in samoupravnih odnosov. Komunisti so si še posebej prizadevali za ureditev odnosov na relaciji temeljna organizacija združenega dela – delovna organizacija – sestavljena organizacija združenega dela „Gorenje“ in njihova služba je, da je stekla akcija poglobljanja samoupravnih odnosov. Volilna seja tovarniške konference ZK bo zdaj priložnost za oceno opravljenega dela ter istočasno za sprejem novega akcijskega programa Zveze komunistov, ki naj zagotovi dosledno in celostno uresničitev srednjeročnega načrta razvoja, ki ga je sprejelo in potrdilo vseh 7.000 delavcev tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje. Seveda pa ostaja tudi še za naprej naloga poglobljanja samoupravljanja in samoupravnih odnosov ob upošte-

vanju vsebine zakona o združenem delu.

Bližnja volilna seja tovarniške konference ZK bo ocenila tudi sedanjí gospodarski trenutek tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje in posameznih temeljnih organizacij združenega dela, posebej pa tudi ukrepe, ki naj bi zagotovili zanesljivejšo gospodarjenje in poslovanje v prihodnje. Pri tem bodo, kot je mogoče pričakovati, namenili posebno pozornost pregledu stabilizacijske aktivnosti in dosežkov na področju produktivnosti dela, ekonomičnosti poslovanja, planiranja in odgovornosti. Ocenili bodo tudi dosežke in trenutno stanje na področju kadrovske

politike, tako v temeljnih organizacijah združenega dela kot v delovni organizaciji.

VSEH STABILIZACIJSKIH NALOG SE NISO USPILI URESNIČITI

Sicer ni naključje, da je komite tovarniške konference Zveze komunistov tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje svojo zadnjo sejo v celoti namenil obravnavi trenutnega gospodarskega stanja in nalog. Razlogov za to, da je tovarna gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje sklenila polletno poslovanje z izgubo, je več. Ob tem posebej opo-

zarjajo, da doslej še niso uspeli uresničiti vseh nalog, ki so si jih bili zastavili s stabilizacijskim programom. Če bi v večji meri izkoristili možnosti za boljše gospodarjenje znotraj delovne organizacije, bi bili nedvomno polletni dosežki ugodnejši.

Po izdelkih velenjskega „Gorenja“ je trenutno na tržiščih spet veliko povpraševanje. Dovolj je na domačem tržišču pralnih strojev, najbolj pa povprašujejo po štedilnikih.

Trenutno stanje terja mimo drugega tudi pospešeno urejanje dohodkovnih odnosov znotraj delovne organizacije ter ustanovitve interne banke. Proizvodnja bodo morali še bolj kot

doslej prilagajati potrebam in zahtevam tržišča. Za ostvareitev željenih ciljev pa bo treba okrepiti odgovornost na vseh ravneh, in sicer tako odgovornost do dela kot odgovornost do sredstev za delo. Komite tovarniške konference ZK tovarne gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje se je na zadnji seji zavzel tudi za oživitve investicijske dejavnosti, seveda na osnovi dolgoročne razvojne usmeritve. Več razpravljavcev je opozorilo na potrebo po nadaljnjem dvigu standarda zaposlenih ter na to, da je treba preučiti, kako v tovarni gospodinske opreme „Gorenje“ Velenje uveljavljajo delegatska raz-

• POGOVOR S TOV. FRANJOM ARLIČEM

Šolskemu letu naproti

Kljub temu, da je naša družba (kot tudi vsaka druga) posredno ali neposredno odvisna v svojem razvoju od znanja, ki ga bo učenec, dijak ali študent pridobil v času svojega šolanja, se čisto precej mačehovsko obrača k tistim, ki to znanje posredujejo in tako k svojem lastnemu napredku.

Le še nekaj dni nas deli od pričetka novega šolskega leta, vendar pa je že videti, da položaj ni mnogo boljši, da so kakor prejšnja leta številna vprašanja odprta, da ni denarja in zato premalo sodobnih učil, da so šole močno obremenjene – posebno v Velenju –, vendar pa se dela na 4. osnovni šoli kljub temu ne premaknejo z mrtve točke.

Ob slabih učnih uspehih često kažemo na učitelje, govorimo o premajhni strokovni usposobljenosti ali pramajhni ljubezni do otrok in otrokove osebnosti, o družbenopolitični – idejni – usmerjenosti itd. Želimo, da bi naši učenci usvojili čimveč lepih vrlin: zavzetost, odgovornost do dela, demokratičnost, iniciativnost, ustvarjalnost, kritičnost. Kaj pa nudimo? Vse prevečkrat niti dobro misljene besede.

Takole pa je potekal pogovor z direktorjem VIZ tov. Franjom Arličem.

1. Vprašanje: Kako ta trenutek ocenjujete družbeni položaj prosvetnega delavca?

Odgovor: Spoznanje, da lahko le izobražen človek bolj in več proizvaja, da lahko le družbenopolitično in ekonomsko razgledan človek kvalitetno samoupravlja, da lahko le kulturno oblikovan človek uveljavlja in pogloblja socialistične, humane samoupravne odnose, prodira vse bolj v zavest širokih delovnih množic. To znanje in oblikovanje posreduje človeku predvsem šola preko učitelja. Kakor pridobiva na pomenu vzgojnoizobraževalna dejavnost, tako raste z njo družbeni vloga učitelja. Družbeni ugled učitelja z ozirom na njegovo pomembno vlogo v naši družbi raste vsaj v smislu moralnega, družbenega vrednotenja njegovega dela, čeprav je materialno vrednotenje njegovega dela še vedno v zaostanku.

2. Vprašanje: Kakšna je splošna situacija v osnovnem šolstvu ob vstopu v novo šolsko leto?

Odgovor: Situacija osnovnega šolstva ob pričetku novega šolskega leta v naši občini ni preveč rožnata. Šole še ob začetku šolskega leta ne vedo, s kakšnimi sredstvi letos razpolagajo. Zaradi zavračevanja sprejetja

finančnega načrta v okviru OIS Velenje, šole do sedaj niso dobivale mesečnih dotacij po planu, ampak le lanskoletne dvanajstine. Kljub porastu cen na vseh koncih in krajih (ogrevanje, elektrika itd.) smo morali doslej letos živeti z lansko višino sredstev. Po šolah je bilo treba opraviti najnujnejša vzdrževalna dela. Zato ni čudno, da izkazuje polletna bilanca na vseh šolah izgubo.

Za uspešen začetek šolskega leta je potrebno na šoli marsikaj nabaviti (učbeniki, drobni potrošni material, ki ga učitelj potrebuje v razredu, uradne knjige, itd.), sredstev pa ni. Težave so z učbeniki. Z novim šolskim letom se uvajajo nekateri novi učbeniki. Kot po stari navadi pa teh učbenikov še ni na trgu.

Oh... kako težka je pot do učenosti!

Razredna stopnja je kadrovskega zadovoljivo rešena, ni pa bilo mogoče zadovoljivo zasesti nekaterih delovnih mest na predmetni stopnji. Ni mogoče dobiti ljudi z ustreznimi izobrazbo za tehnično vzgojo, glasbeno vzgojo in telesno vzgojo. Veliko tovarišč odhaja v začetku šolskega leta na porodniški dopust. Za vse te ni bilo mogoče dobiti nadomestila za določen čas. Kljub vsem tem težavam, pa upamo, da bo novo šolsko leto normalno steklo.

3. Vprašanje: Kakšne so realne možnosti za uvedbo

celodnevne šole do leta 1980?

Odgovor: V večini učiteljev se je utrnila zavest, da lahko v danih razmerah, ko mora družina zaradi znanih družbenoekonomskih premikov zaupati precejšen del skrbi za svoje otroke šoli, nadomesti družino v nekaterih njenih funkcijah le celodnevna šola. Uvajanje celodnevne šole je sodobna nuja, je imperativ časa. Celodnevna šola pa je dražja zaradi potrebe po večjem številu učnovzgojnega kadra, zaradi ureditve materialnih pogojev, da lahko otrok preživi večji del dneva v šoli in tam opravi vse svoje delo in zaradi številnih dodatnih rekvizitov, ki jih otrok potrebuje v razredu in za zaposlitev v prostem času. Zaradi tega bomo lahko v naši občini uvajali celodnevno šolo le postopoma. Predpogoji za uvedbo celodnevne šole je enozmenny pouk. Take pogoje bo imela 4. osnovna šola. Do leta 1980 naj bi uvedli celodnevno šolo na novi 4. osnovni šoli, jo do kraja speljali na osnovni šoli Biba Roček v Šoštanju in njenih podružnicah. Na drugih šolah pa se je potrebno poprejši rešiti druge izmene, to pa bo v Velenju omogočila šele izgradnja 5. osnovne šole.

4. Vprašanje: Kako vi vidite kadrovske probleme?

Odgovor: Kadrovske vprašanje se v šolstvu iz leta v leto zaostruje. Z uvedbo oddelka za razredni pouk na Pedagoškem centru v Celju in ob sistematičnem poklicnem usmerjanju za to šolo v naši občini ni čutiti večjega pomanjkanja učiteljev za razredni pouk. Teže je na predmetni stopnji. Kot že rečeno, je nekatere kadrovske profile za predmetni pouk kot npr.: za tehnično, likovno, glasbeno in telesno vzgojo ter za matematiko – fiziko, zelo težko dobiti. Težave povečujejo še izredno težko rešljivi stanovanjski problemi. Šole same s svojimi sredstvi stanovanjskega sklada ne morejo ustvarjati sproti dovolj stanovanjskega fonda. Vsako leto nam kar precej dobrega kadra odhaja iz prosvete v druge, manj odgovorne a vendar materialno donosnejše službe. Moških v prosveti že skorajda ni več.

Kadrovske šole dajejo študentom premalo praktičnega znanja, premalo znanja s področja sodobne učne tehnologije, premalo znanja za uspešno izrabo učenčevega prostega časa, za delo v pionirski in mladinski organizaciji, čestokrat premalo družbenopolitične razglednosti. Zato so čestokrat z novinci ob uvajanju v sodobno učno prakso, v svo razvejano šolsko življenje in delo precejšnje začetniške težave. Z oziroma na pičlo kadrovske bero je tudi kvalitativno selektivna kadrovska politika otežkočena.

5. Vprašanje: Kakšne so materialne možnosti šolstva v tem trenutku?

Odgovor: kot že povedano in obrazloženo, materialne možnosti šolstva v tem trenutku v naši občini niso rožnate. Dosedanja limitacija sredstev nam onemogoča hitrejšo modernizacijo šolskega pouka. Sodobna učna tehnologija, brez katere si moderne šole ne morejo več zamisljati, je draga.

Materialnih sredstev ima posamezna šola na razpolago le za kritje obveznih izdatkov, kot: za vodo, elektriko, ogrevanje, odvoz smeti in za manjša najnujnejša vzdrževalna dela. Za sodobne preureditve šol, za nabavo sodobne opreme in sodobnega didaktičnega inventarja ni denarja, torej tudi ne, za hitrejšo uvajanje celodnevne šole. Zanimiv je podatek, da so šole v naši občini po vrednosti amortizacije učil in opreme na enega učenca na zadnjem mestu v republiki.

Kot velja za stroj v tovarni, da v današnjem času hitro zastari, to velja v šoli za marsikatero učilo in učbenik. Treba je nabavljati in uvajati nove, zato pa vedno zmanjka sredstev.

6. Vprašanje: Ali menite, da bo potrebno uvesti troizmenski pouk?

Odgovor: V šolskem letu, ki ga začnemo, še ne bo potrebno uvesti tretje izmene. Tretje izmene smo se še izognili z večjim številom učencev v posameznih oddelkih in z gibljivostjo šolskega okoliša posameznih šol. V času trajanja „male šole“ pa bo na nekaterih šolah troizmenski pouk.

• SKUPŠČINA OBČINE VLENJE

VPRAŠANJA DELEGATOV IN ODGOVORI

VPRAŠANJE:

Občani Družmirja – Gaberka smo preko svojih delegatov že opozarjali na precej problem cestne povezave s Šoštanjem in Velenjem. Cesta v Družmirju se že ruši, zgradbe ob cesti so močno poškodovane in grozi nevarnost, da se zrušijo na cesto. Na cesti ni postavljenih opozorilnih znakov, vse to pa bo lahko nekega dne usodno tudi za človeška življenja. Po obstoječi poškodovani cesti vozijo tudi avtobusi delavce v službo in šoloobvezne otroke, kar pa bo onemogočeno, če se cesta močneje poškoduje. Kljub našim opozorilom in stanju, kakršnega smo navedli, ostaja vsa stvar še vedno samo pri obljubah.

Zahtevamo, da se ta problem, ki je v interesu vseh občanov takoj reši. (Vprašanje postavila delegacija krajevne skupnosti Družmirje-Gaberke).

ODGOVOR:

Izvršilni odbor samoupravne komunalne skupnosti občine Velenje je razpravljal o delegatskem vprašanju delegacije krajevne skupnosti Družmirje – Gaberke o cestni povezavi Družmirja-Gaberke s Šoštanjem in Velenjem na sejah dne 10.6.1976 in 28.6.1976.

Na prvi seji je izvršilni odbor SIKS zahteval, da pregleda stanje obstoječe cestne povezave nadzorni organ, ki nadzira vzdrževanje občinskih cest. Po poročilu nadzornega organa je obstoječa cestna povezava dejansko nevarna za uporabnike cest. Nevarnost povzroča tudi obstoječi objekti ob cesti, ki se zaradi rudarskih del počasi rušijo.

Za gradnjo nadomestne ceste je založen REK Velenje, ki izvaja rudarska dela. REK Velenje namerava urediti Gorisko cesto v Šoštanju za neposredno povezavo Družmirja-Gaberke s Šoštanjem in naprej proti Velenju. Tudi ta rešitev bo začasna, dokler ne bo izdelana

cestna povezava naselij severno od premogovnega območja.

(Odgovor je dala Samoupravna interesna komunalna skupnost občine Velenje).

VPRAŠANJE:

Kdaj bo zgrajena 4. osnovna šola v Velenju? (Vprašanje je postavil delegat zbora krajevni skupnosti).

ODGOVOR:

Na delegatsko vprašanje „Kdaj bo zgrajena IV. osnovna šola“, ki ga je postavil delegat zbora KS na seji občinske skupščine Velenje dne, 9.7.1976 odgovarjamo sledeče:

Vsa sredstva, ki se stekajo namensko za investicije v izobraževanje, so 100% porabljena za te namene. Za dokončanje IV. osnovne šole bi v celoti rabili še din 24.000,00 din. Do konca letošnjega leta bomo z redno prispevno stopnjo po družbenem dogovoru zbrali 7.720.000,00 din in iz sredstev samoprispevka, ki se zbira pri KS cca 6.000.000,00 din.

V sedmih mesecih letošnjega leta se je tako nabralo pri Občinski izobraževalni skupnosti Velenje 4.500.000,00 din in pri krajevnih skupnostih (po podatkih iz oddelka za finance) ca 3.000.000,00 din. Del sredstev je tu namenjen tudi za investicije v otroško varstvo.

V kratkem bomo lahko prijavili investicijo in podpisali pogodbo z izvajalcem, torej le v višini zagotovljenih sredstev 7.500.000,00 din.

Pripominjamo, da računamo tudi na sredstva, ki naj bi dotekala po 23. členu družbenega dogovora, po katerem naj bi delovne organizacije iz ustvarjenega dohodka kot pogodbeno obveznost združevale sredstva za sofinanciranje objektov vzgoje in izobraževanja ter otroškega varstva in sicer: 1% od mase bruto OD, 2% od amortizacije in ostanke dohodka in 0,1 od nabavne vrednosti osnovnih sredstev. Če bodo torej delovne organizacije spoštovale družbeni dogovor, bo možno realizirati investicijo v celoti, v nasprotnem primeru pa le delno in z zakasnitvami.

IV. osnovna šola bo, glede na dosedanja dotok sredstev predvidoma zgrajena za začetek šolskega leta 1977/78.

(Odgovor je dala Občinska izobraževalna skupnost Velenje).

NEKAJ UR MED OBIRALCI HMELJA

Tudi hmeljiščem v velenjski občini toča ni prizanesla

Avugst je čas, ko velike hmeljne površine dobijo svoje vsakoletne obiskovalce — obiralec in zeleni grozdi, ki so včasih zelo debeli, po krivdi zapoznelega snega, suše ali toče pa večkrat na nezadovoljstvo obiralcev in hmeljarjev bolj drobni in povrhu vsega še rjavi, izginjajo pod spretnimi prsti obiralcev v njihove košare. Tudi v velenjski občini so podobno kot marsikje drugod, v petek 20. avgusta začeli obirati hmelj. Čeprav prve dni vreme obiralcem ni bilo najbolj po godu, zdaj po tednu dni obiranja lahko zapišemo, da je pretežen del hmeljnih površin že gol. Seveda pa tega, kakšen je pridelek, še ne moremo vedeti. Treba bo počakati še toliko časa, da bodo zadnje kobule obiralci ali pa obiralni stroji ločili od rastline, potem pa še nekaj časa, da bodo hmeljarji hmelj posušili in nazadnje še stehali.

„Sicer pa lahko brez skrbi napišete,“ je v ponedeljek dejala direktorica ERE — TOZD kmetijstvo Šostanj Majda Naglost, „da bo letos pridelek veliko slabši, kot smo predvidevali. Če bi rast hmelja potekala v normalnih vremenskih razmerah, potem bi znašal pridelek verjetno preko 60 ton. Zlasti zaradi toče pa bo skoraj za polovico slabši. Najhuje so bili prizadeti nasadi na področju Paške vasi, kjer je toča ponekod v celoti uničila pridelek. Nič bolje pa ni bilo na območju Šostanja, saj je na hmeljiščih toča ponekod pustila le 20 odstotkov letine.“

V velenjski občini je v družbenem sektorju 22 hektarjev zemljišč, pokritih s hmeljem, in sicer na območju Velenja, Šostanja in Šmartnega ob Paki (tu je kar 13 ha hmeljnih površin). Še enkrat toliko oziroma 24

obiranje hmelja namreč. Pred njim se ustavljajo traktorji, visoko naloženi s hmeljem. Le nekaj minut in dolge sadike izginejo v stroju. Na enem kupu se zbirajo plodovi hmelja, na drugem odpadki. Okoli stroja pa se vrti Franc Lukner, strojnik. Pove, da so z obiranjem hmelja začeli 20. avgusta, in da delo poteka normalno. Dva strojnika sta potrebna in trije

Marta Levanič

obiramo trikrat, drugi dvakrat na dan, pač glede na količino hmelja, ki jo kdo ima. Ob stroju rabimo strojnika in enega, ki daje sadike v stroj. Poleg sta še dva ali trije kmetje za prebiranje. Kmet danes rabi največ tri ljudi za obiranje hmelja. Na hmeljišče gre s traktorjem, tam potrgajo sadike in jih pripeljejo do stroja. Potem pa malo potarna glede slabih letin zad-

Franc Lukner

obešalci. Stroj obratuje ves dan, ponoči pa ga čistijo. Kar precejšnje število človeških rok nadomešča. „Veste, je pa razlika med strojnim in ročnim obiranjem. Na roko obran hmelj je kvalitetnejši, vendar je obiranje neprimerno počasnejše kot s strojem. Žal pa danes skoraj ni več možno, da bi se obiralo samo ročno. Ni obiralcev, kaj češ, ljudje so večinoma zaposleni. Pa smo ustanovili strojno skupnost in kupili stroj za obiranje. Lastniki hmelj dovažajo sem lepo po vrsti, vmes pa imajo čas za sušenje. Zastojev ni, to pa ne. Smo imeli pred začetkom obiranja poseben stanek in naredili točen vrstni red. Zdaj vsak ve, kdaj lahko pripelje pridelek,“ še utegne

nja leta in cen: „Kljub toči je tu pri nas še vseeno lepši pridelek kot lani. Lani so ga uničile mušice, pa tudi vreme ni bilo najbolj ugodno. Cena se je letos sicer zvišala, vendar so se povečali tudi stroški npr. gnojila in zaščitna sredstva so letos precej dražja. Če bi obirali na roke, se res ne bi splašalo — delavca moraš plačati, pa tudi hraniti in preveč poceni. Lahko rečem, da ima hmelj perspektivo danes le, če se ustanovijo strojne skupnosti, kot smo jo ustanovili tukaj. Z zadrujo smo sklenili pogodbo za 22 let. Zemlja je naša last in pridelujemo zase; „žičnice“ nam je naredila zadruža, mi ji pa odplačujemo letno amortizacijo. „Ivanovo hmeljišče je kar precejšnje, saj meri 87 arov in ima na njem 3600 sadik. Včasih jih je imel tudi 5000, dokler so rastle še na hmelovkah. Zdaj morajo biti zaradi „žičnice“ bolj redko nasajene. Je pa Ivan kar zadovoljen s strojnim obiranjem: „Res ima nekaj slabosti to obiranje. Do 20 odstotkov hmelja se uniči. Roke so pač roke, znajo paziti, stroj ne. Vendar pa prihraniš na času. Tudi doma še lahko kaj postoriš...“

„NEK TAK... NI MI VOLA...“

In potem naju zanese na hmeljišče v Šostanju. Človek bi pričakoval, da bova vzela vsak svojo košaro in (zdrava ter zagnana kot sva) kaj hitro delala konkurenco „starim mačkom“ v obiranju zlato rumenih hmeljevih plodov. Ker pa se to ne zgodi, naju starejši obiralci sumljivo ogledujejo. Priti tako pozno, pa še z beležko v roki, nak, to že ne bo v redu.

Pa napetost kaj hitro splahni in razvije se živahen razgovor. Sestri Marija in Julijana Kovač ljubeznivo razložita, kako je z obiranjem letos: „Letos je pač bolj slabo, je toča uničila. A lani je bilo še slabše... Hmelj je droban, trudi se od jutra do večera, pa bolj malo nabereš. Letos nam za škaf plačajo 6.50 din. Cena je kar visoka, vendar ga zaradi slabe kvalitete naberejo največ petnajst škafov. Najbolj se res ne spleča, ker je treba plačati še hrano.

Josipa in Vlado Kišič

Lani smo obirali samo štiri dni, tako slaba letina je bila. Ja, predlanskim je pa bilo. Zdaj se pa v glavnem samo zamudiš, ker moraš sadike vleči z žice, je pa potem malo hmelja... Na hmeljišču je največ obiralcev iz Prekmurja in okolice Varaždina. Vsako leto pridejo obirati, tako da so tu že kar „stari znanci“... Najbolj zgovorna je še Marta Levanič, ki grdo pogleda babico, ker noče in noče ničesar „ziniti“. Kar naprej momlja: „Nikoga se zapraf ne bojim, nek tak... ni mi vola...“ Prišli sta iz Strmca v bližini Varaždina. „Tu sem že petič. Malo si bom zaslužila za šolo. Letos se bom namreč vpisala v srednjo šolo — trgovsko. Je pa lani in letos bolj slab zaslužek. Najtežje je, če je dež. Spimo tukaj, dva škafa hmelja damo za hrano, ob nedeljah in če dežuje, nam ni treba. Nabirava skupaj z babico, tako, približno petnajst škafov na dan vsaka,“ se razgovori Marta. Zdaj se tudi babica ojunači, malo popravi ruto na glavi

in reče v svoji prisrčni zagorščini (na katero se pa bolj slabo spoznam kar se pisanja tiče) „Če bo še hmelj tu, bomo še prišli, ker smo se na ta kraj že navadili.“ Potem pa pomežikne vnujki in pove, da bo ves denar, ki ga bo zaslužila z obiranjem, dala njej za šolo.

TU JE ZAME NAJLEPŠE MESTO

Babica in vnujka ugotovita, da bi bilo dobro stopiti še do „babice“ Josipe Kišič, ker menda na celem hmeljišču najraje govori. Pa Josipa vztraja „da nemre kar tak“, da mora najprej razmisлити, kaj bo povedala. Ostali obiralci jo vzpodbujajo, in pravijo, da bo najpomembnejša, če bo njena slika v časopisu. Pa se Josipa prestraši: „Takole umazana pa res ne morem v časopis. Počakajte, da se oblečem v črno jopico.“ Kot bi imela šestnajst let, teče na rob hmeljišča in se vrne s črno jopico. Prepričamo jo, da bo potem

preveč črna slika, pa se vendar pomiri. Široko se nasmeje: „No, vrag me ne bo požrl... Prišla sem sem obirati hmelj, ker je tu za najljepše mesto. Četrtri sem že t. Letos je slab hmelj, drugače lahko nabereš tudi 40 škafov, če si dobi obiralec. A Velenje? Lepo je, lepo. Se bomo prišli sem, navadili smo se tega kraja. Ni tako važen zaslužek. Tudi jaz ga bom dala vnujki za šolo.“ Vlado, ki hiti, da bi njeno košaro prejel polna kot b. čina, se široko nasmeji. Ko a poslovimo, pravi Josipa: „Če bom prišli drugo leto, me boste zopet našli tukaj...“

Ti ljudje vztrajajo. Slaba letina jih ne ustavi, da ne bi prišli obirati hmelja. Navadili so se na to, da vsako leto za nekaj dni zapustijo domove in si na hmeljišču povedo kaj se je med tem zgodilo pomembnega. Ni tako važen denar, močnejša je navada. In strašno razočarani bili, če bi jim kdo rekel: „Zdaj pa ne rabimo več...“

● AVNOJ 76

Po poteh bratstva

29. novembra 1943. leta so se v Jajcu zbrali odposlanci vseh jugoslovanskih narodov na drugem zasedanju AVNOJ, kjer so sklenili in odločili, da se nova Jugoslavija zgradi na demokratični podlagi kot državna skupnost enakopravnih narodov Srbije, Hrvatske, Slovenije, Makedonije, Črne gore ter Bosne in Hercegovine.

Tradicionalni pohod mladine po poteh slovenske delegacije na drugo zasedanje AVNOJ se je letos pričel 22. julija iz partizanskih Dražgoš. Pohod je dobil tudi nove razsežnosti, kajti slovenskim mladincem so se pridružili mladi iz drugih republik. Med letošnjimi avnojski sta bila tudi dva Velenjčana, Nanika Pozvek, dijakinja vzgojiteljske šole v Celju in Milan Cvikel, dijak gimnazije v Velenju.

Traso poti sta nam opisala v uredništvu, že prej sta nam poslala pismo, kjer sta strnila doživljaja in pa vtise s poti.

Skoraj ves letošnji pohod je potekal v dežju. Slabo vreme se je začelo že kar v Dražgošah, kjer so mladi avnojski sprejeli prapor in dali zaobljubo. Potem so se z avtobusi peljali do Prijedorja, hitro postavili šotore in vsi premočeni zaspali. Zjutraj jih je ponovno pozdravil dež. Še dobro, da so sodelovali najboljši vojaki ljubljanskega okrožja, ki so v teh prvih dneh bodrili mlade pohodnike. Naučili so jih tudi kako vzdrževati in pridobivati toploto, pa seveda številnih pesmi, ki grejejo še najbolj. Iz Prijedorja je pot vodila na Kozaro, kjer so obiskali brigadirje delovne akcije Kozara 76. Z avtobusi so se nato peljali v Banjaluko in od tod v Jajce. Dež ni in ni prenehal močiti mladih avnojscev, ki so seveda postajali vse odpornejši. Kres, ki so ga pripravili mladi iz Jajca, tako ni zago-rel.

Na avtobusni postaji v Bugojnu so zaplesali kolo in s tem navdušili domačine, ki so jih, kamor koli so prišli pozdravljali in vzeli „za svoje“. Pot je vodila naprej čez Livno do Glamoča. Četa, v kateri sta bila mlada Velenjčana, je nosila ime po Ivi Loli Ribarju. Zato je četa odšla k Lolovemu spomeniku in s tem dokazala, da današnja mladina resnično živi v svetu, ki ji ga je Ivo Lola Ribar želel. Govoril jim je tudi očividec smrti velikega vzora mladine po vsej Jugoslaviji, velikega borca za

mir in novo Jugoslavijo Iva Lola Ribarja.

Sledil je prvi marš pohodnikov Avnoja, 28 kilometrov čez Glamočko polje do Ror. V vasi Rore so doživeli sprejem, ki se je našima dvema avnojscema globoko zarezal v spomin. „Kot da je bil naš prihod za domačine praznik. Zdelo se nam je, da tudi mi pripadamo njihovi vasi. Povsod je bil smeh, pesem in zdelo se mi je, da jim ne bi bilo težko še enkrat sprejeti in braniti svoje partizane.“ je dejal Milan.

Dež, ki je že skoraj ponehal, se še ni hotel predati, čeprav so mu mladinci že večkrat dokazali, da jih ne

vala rojstni dan, tako kot številna dekleta med vojno, kajti pot je vodila dalje in kar ni bilo časa več kot za čestitko in nasmeh. Preko Plitvic in Otočca so prišli v Bosiljevo. Čolnar, ki je prepeljal avnojsce pred 33. leti čez Kolpo, jih je tudi sedaj naložil v svoj čoln in varno prepeljal na drugo stran. Velik kres je zagorel v Vinici in še enkrat je Franc Lubej spregovoril z odra Kočevske baze 20: „Sem mora priti človek s spoštovanjem, tako kot mož stopi h kamri, v kateri je njegova žena rodila, kajti tudi tu se je rojevalo nekaj velikega: SVOBODA.“

Pohod se je končal v Ljubljani z mimohodom po ljubljanskih ulicah, s kolom na Trgu revolucije. In oživeli so spomini z legendarne Kozare, kjer so mladi avnojski sklenili obroč okrog veličastnega spomenika, spomini Mrakovice, Drvarja in raziti se je bilo še težje.

Če zapoješ, gre lažje...

bo ustavil. In pral jih je med 40 kilometrov dolgim maršem proti Drvarju. Vodstvo pohoda je poslalo mladim nasproti tovarnjake, ki pa so jih odklonili. Prezeblji, mokri, utrujeni pohodniki so s pesmijo prikorakali v Drvar in „niso nas nosile noge, ampak vzdušje, ki je vladalo med nami.“ V Drvarju so prali blatne uniforme, sušili mokro obleko in v soncu praznovali skupaj z Bosno in Hercegovino dan vstaje. Pot je vodila dalje do Bosanskega Petrovca in pa do Bihača. Avnojski so hodili po krajih, ki so med vojno največ pretrpeli, kajti ni ga hriba, ni je jase, ki bi je tu okupator ne prečistil. Spominov je bilo veliko, nekdanji borci so jim na vsakem koraku pripovedovali o borbi za življenje pred 33. leti. Nanika je v Bihaču prazno-

„Vsak mladinec bi moral iti na tak pohod ali pa na kakšno mladinsko delovno akcijo, kajti tukaj šele resnično spoznaš, da beseda bratstvo ni iz trte izvita,“ je dejal na koncu Milan.

„Vse težave, vse napake, ki so bile na pohodu, pa tudi tisti drobni spori izginejo, ostane le spomin na tovarištvo, na vez, ki jo je nenehni dež še bolj potrjeval,“ je še dodala Nanika.

Pohod po poteh slovenskih poslancev na drugo zasedanje AVNOJ izpričuje, da ni le ubujanje tradicij narodnoosvobodilne borbe, ampak tudi krepitev enotnosti narodov Jugoslavije, vzpostavljanje močne vezi med mladimi delavci, dijaki in študenti, ki so nosilci in graditelji bodočnosti naše domovine.

BRINA KOVAČ

Ivan Podgoršek

hektarjev hmeljnih površin pa imajo kooperanti.

Sicer pa v velenjski občini razen na območju Šmartnega ob Paki ni nekih večjih možnosti za pridelavo hmelja, ker kmetijske površine izginjajo zaradi proizvodnje premoga, pridelava hmelja pa je možna le v obrobni predelih kjer ni večjih površin. S tem tudi ni možnosti za ustanovitev strojnih skupnosti, ki so danes eden izmed pomembnih pogojev za pridelovanje hmelja glede na to, da je zelo težko dobiti obiralce. Pa tudi sorazmerje med ceno hmelja in njegovimi proizvodnimi stroški ni v prid pridelovalcem te rastline.

Naš razgovor je tov. Naglost zaključila z besedami: „Sicer bo pa najbolje, da gresta kar na hmeljišče. Sami obiralci bodo najbolje povedali, kako poteka obiranje.“ Torej pot pod noge!

OBIRALCEV JE VSAKO LETO MANJ

Začeti je nekje treba. In kdo pravi, da je treba vedno na začetku. Midva ubereva malo drugačno taktiko in začneva pri repu. Kar precej glasno je v Rečici ob Paki — stroj za

O zazidalnih načrtih

Na predlog sveta za urbanistično politiko pri izvršnem svetu skupščine občine Velenje so člani izvršnega sveta na ponedeljkovi seji sprejeli sklep o razgrnitvi zazidalnih načrtov za Hrastovec, Škale-jug, Šmartno ob Paki, Šalek-Gorica 3. faza. Strinjali so se tudi z dopolnitvami k zazidalnim načrtoma Za gradom in Šalek-Gorica 1. faza, s prestavitvijo lokacije bloka D 4 v zazidalnem načrtu Šalek-Gorica 2. faza, v razgrnitev pa bodo dali tudi spremembo zazidalnega načrta izdelave šolskega centra v Šaleku. Sprememba predvideva, da bi namesto pete osnovne šole v Šaleku gradili internat, šolo s telovadnico in športna igrišča rudarskega šolskega centra, medtem ko bi 5. osnovno gradili v soseski Šalek-Gorica.

bližino dveh hektarjev. Poleg že obstoječih osmih objektov (šest stanovanjskih hiš in dve gospodarski poslopji) je po zazidalnem načrtu predvidena gradnja devetih novih enostanovanjskih hiš. Pri izdelavi tega načrta so se urbanisti izkazali kot zelo širokogrudni, saj bodo parcele večje kot drugod. Njihova velikost bo znašala približno 700 do 1200 kilometrov. Na tem prostoru bo namreč omogočena gradnja enostanovanjskih hiš prebivalcem, ki so na ogroženem področju in so kot krajani vezani na to območje, in se tudi sedaj v manjšem obsegu ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo. Na tem območju bo prav tako možna obnova dotrajanih objektov.

ŠMARTNO OB PAKI:

Pri zazidalnem načrtu za Šmartno lahko rečemo, da gre v bistvu za urbanistični načrt glede na to, da urejuje celotno naselje, ki bo imelo kot tretji največji center v občini funkcijo urbanega središča spodnjega porečja reke Pake. Predvidena je gradnja 220 novih stanovanj.

Pri izdelavi tega načrta so urbanisti zlasti upoštevali dejstvo, da je obstoječa cesta skozi kraj zelo ozka in nepregledna, zato bo ves promet izločen iz centra po obvoznici. Poleg centra, ki bo urejen v obliki ploščadi, zazidalni oziroma urbanistični načrt določa tudi štiri tako imenovane rezervate: okrog osnovne šole z obstoječimi igrišči, rezervat industrijske cone (Vino Šmartno ob Paki in za kmetijsko proizvodno površino), nadalje je rezerviran prostor za gradnjo nove skladiščne cone (proti Rečici), v četrtem rezervatu pa bo omogočena gradnja nadomestnih stanovanjskih objektov in gospodarskih poslopji, ki so v samem središču kraja. Na predlog izvršnega sveta bodo urbanisti v načrt vnesli tudi rezervat za pokopališče.

Z zazidalnim načrtom je predvidena tudi ureditev pitne vode in kanalizacije v kraju. Da pa bodo v Šmartnem ob Paki sploh lahko začeli urbanistično urejati kraj, bo treba naprej rešiti glavni problem regulacije Pake, ki sedaj ob močnih nalivih pogostokrat poplavlja.

HRASTOVEC

Zadnje seje izvršnega sveta skupščine občine Velenje so se udeležili tudi predstavniki Zavoda za urbanizem Velenje, ki so podrobno obrazložili posamezne zazidalne načrte.

Po zazidalnem načrtu je za Hrastovec, ki po občinskem družbenem načrtu spada med obrobna središča, predvidena gradnja 62 stanovanjskih objektov, od tega 19 individualnih, 43 stanovanj pa v obliki vrstnih hiš. Ob potoku Lepena je predvidena tudi gradnja centra z domom krajevne skupnosti, otroškim vrtcem, šolo, objekti za osnovno preskrbo z bifejem in rekreacijski objekt - igrišče. Na središču bodo vezani tudi prebivalci vzhodnega dela Škal in Cirkovc. Poleg tega bo v Hrastovcu možna tudi gradnja nadomestnih objektov in adaptacija tega bo Hrastovcu možna tudi gradnja nadomestnih objektov in adaptacija starih objektov, seveda v skladu s pogoji, ki bodo po urbanističnem načrtu veljali za kraj.

Ob tem je treba poudariti, da so urbanisti pri izdelavi zazidalnega načrta izhajali iz obstoječih komunikacij v želji, da bi kar najmanj površin izgubili na račun prometnih poti.

ŠKALE - jug:

Ta zazidalni načrt zajema predel vzhodno od šole v velikosti pri-

V zvezi s prošnjama krajevnih skupnosti za finančno pomoč za izvedbo letnega načrta (Topolšica) in popravilo cest (Cirkovce) so člani menili, da so sredstva rezervnega sklada v glavnem namenjena le za pomoč ob večjih elementarnih nesrečah. Zato so vlogo krajevnih skupnosti Topolšica odstopili skupnosti krajevnih skupnosti. V zvezi s pomočjo krajevne skupnosti Cirkovce pa je bilo na seji rečeno, da je krajevna skupnost medtem ta sredstva že dobila iz drugega naslova.

V nadaljevanju seje so člani izvršnega sveta sprejeli še sklep o prenosu pravice uporabe za zgradbo bivšega sindikalnega doma v Šoštanju z glasbene šole Velenje na krajevno skupnost Šoštanj in delegirali kot delegata v programski svet za muzejsko dejavnost pri Kulturnem centru Velenje njehovega člana Draga Tratnika.

• V OBČINI VELENJE

Fluktuacija kadrov

Fluktuacija kadrov predstavlja za delovno organizacijo eno tistih kategorij, ki v osnovi odražajo uspešnost kadrovske politike ter uspešnost poslovanja posamezne organizacije združenega dela v celoti. Med glavne vzroke, ki vplivajo na znižanje produktivnosti ter povečane stroške poslovanja in s posledica prehajanja delavcev iz ene v drugo delovno organizacijo, sodijo: nezainteresirani odnos do dela, dodatni stroški v času do zasedbe delovnega mesta, dodatno administrativno delo ob dohodu starega in sprejemu novega delavca, večje število delovnih nezdod, pogostejše okvare na strojih in orodjih, dodatni nadzor in šolanje ter povečani škarti in slabša kvaliteta proizvodov.

Skupnost za zaposlovanje Velenje je v 1975. letu izvedla raziskavo razlogov fluktuiranja in strukture fluktuantov ter ugotovila: Od 85 odstotkov vseh zaposlenih v občini Velenje, ki so bili v raziskavo vključeni, je fluktuiralo v 1974. letu 3.370 oseb, kar pomeni, da je kar 21 odstotkov vseh povprečno zaposlenih v tem letu menjalo delovno organizacijo. Vseh odhodov tudi ne gre enačiti s težnjo po fluktuiranju, 17 odstotkov je takih, ki delovnega mesta oziroma organizacije niso zapustili hote, temveč po sili. To so odhodi, nastali zaradi upokojitve, vojaščine, združitve in podobno. Vendar tudi ti povzročajo z ekonomskega stališča približno enako škodo kot prvi.

Stopnja fluktuacije je v Velenju daleč najvišja, v letu 1974 kar 17 odstotkov. Najvišjo stopnjo fluktuacije ima gradbeništvo, doseže 21 odstotkov. Znotraj gospodarskih področij imamo posamezne panoge, kjer je stopnja fluktuacije še višja ali pa enaka kot v gradbeništvu. To so zlasti gostinstvo, usnjarstvo in rudarstvo. Visoko stopnjo fluktuiranja kulturno-socialne dejavnosti, ki znaša 20 odstotkov, gre v prvi vrsti pripisati Rudarskemu šolskemu centru v Velenju.

Kljub dejstvu, da predstavlja poznavanje razlogov fluktuiranja že skoraj polovičen uspeh pri njegovem zniževanju, lahko ugotovimo, da delovne organizacije niso spremljajo sistematično oziroma nimajo ustreznih organiziranih izhodnih interv-

jujev. Od tod tudi razlike, do katerih prihaja med razlogi, ki so jih navedle delovne organizacije ter tistimi, ki so jih posredovale osebe-fluktuanti. Nepoznavanje razlogov fluktuacije v delovnih organizacijah kaže predvsem visoka udeležba drugačnih vzrokov, ki so jih le-te navedle, kot pa tistih, ki so jih navedli fluktuanti.

Razlogi fluktuiranja se bistveno razlikujejo tudi med posameznimi izobrazbenimi skupinami. Delavci ozkega in širokega profila fluktuirajo predvsem zaradi nizkih osebnih dohodkov, tehniki, inženirji pa zaradi neregulirane stanovanjskega problema, kar kaže na dokaj izenačeno politiko delitve osebnih dohodkov za srednjo in visoko izobrazbo med posameznimi gospodarskimi področji. Diplomirani inženirji pa menjajo delovno organizacijo tudi najpogostejše zaradi nizkih osebnih dohodkov.

Iz strukture fluktuantov izhajajo naslednje ugotovitve: V celotnem obsegu fluktuacije so ženske udeležene le z 12 odstotki, kar je glede na strukturo gospodarskih panog razumljivo.

Tako moški kot ženske fluktuirajo najpogostejše med 20. in 25. letom starosti.

Izobrazbena struktura fluktuantov kaže, da je obseg fluktuacije v glavnem enak pri vseh izobrazbenih skupinah. Udeležba posameznih skupin v celotni fluktuaciji se namreč

skoraj v celoti ujema z izobrazbeno strukturo zaposlenih.

62 odstotkov vseh je menjalo delovno mesto že v prvem letu svojega delovnega staža, od tega je 26 odstotkov takih, ki so delali le en mesec.

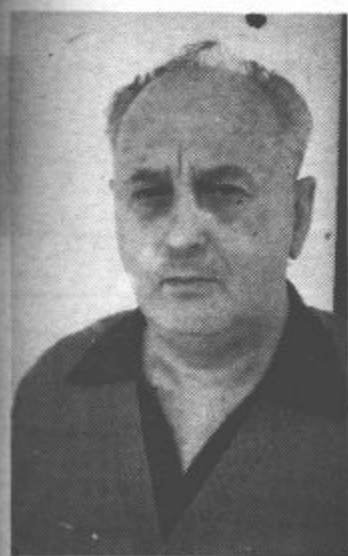
Okoli četrtina vseh fluktuantov zapusti delovno organizacijo v enem letu. Razlogi za to so v neurejenem sistemu uvajanja na delovno mesto ter v nezadostni seznanjenosti z delovnimi pogoji in osebnimi dohodki.

Poklicna struktura fluktuantov odlično posreduje deficitarne poklice na območju občine, torej tiste poklice, ki so imeli največ možnosti izbire delovne organizacije.

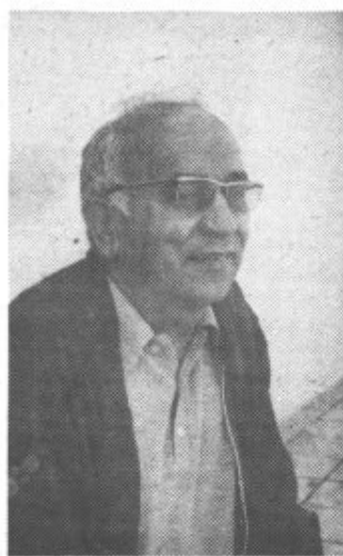
Ob vseh naštetih ugotovitvah je pomembno dejstvo, da se s pojavom fluktuiranja srečujemo v večjem ali manjšem obsegu v vseh fazah gospodarstva. Seveda je največji v času konjunkturalnega, najmanjši pa v dobi restriktivnih ukrepov. Dosledno proučevanje in spremljanje vzrokov fluktuiranja ter njegove strukturne udeležbe bi zato moralo predstavljati nepogrešljiv pripomoček v planiranju kadrov in izobrazbevanja, v povečanju produktivnosti dela ter raziskovanju ostalih komponent, ki se nanašajo na socialno kadrovske politiko v posamezni delovni organizaciji. Zavedati se moramo, da lahko izvirajo vzroki fluktuacije iz delavca samega, iz delovne organizacije ali iz delovnega tržišča.

Le upoštevanje in proučevanje vseh treh da lahko določene rezultate, pri tem pa seveda ne bi smeli pozabiti, da so na vsakem koraku priložnosti za zboljšanje delovnih pogojev, ki odločajo o tem, ali bo delavec ostal na delovnem mestu ali ga bo zapustil, obenem pa odločajo tudi o drugih aspektih delavčevega odnosa do dela.

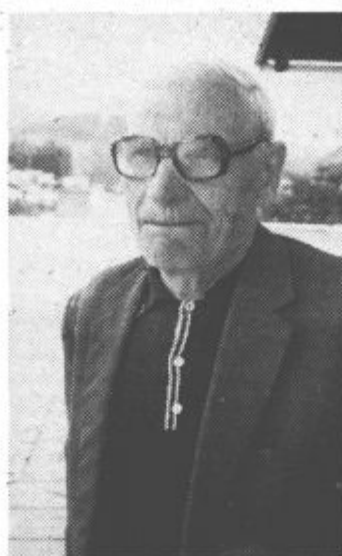
STEFKA KORDEŽ

Oto Verdnik

Lojze Novak

Karel Lešnik

• OBISKALI SMO DOM ZA VARSTVO ODRASLIH OBČANOV V VELENJU

»Tukaj je imenitno!«

Podobno kot marsikje drugod je bilo tudi v velenjski občini veliko starejših občanov, ki na jesen svojega življenja niso imeli sebi primernega življenja. Ali je bil temu kriv stanovanjski prostor, precej pa je bilo tudi takšnih občanov, ki zaradi bolezni ne morejo skrbeti sami zase, sorodnikov pa tudi nimajo. Prav zato je dolžnost družbe, da poskrbi za takšne občane, in jim s tem povrne vsaj delček tistega, kar so oni vse življenje vlagali za boljše življenje nas vseh.

Ker v Velenju ni bilo doma za te občane, pred leti je sicer bil dom počitka, vendar so ga kasneje zaradi neprimernosti zaprli, so nekateri stanovalci odšli v dom počitka v Novem Celju ali v druge domove. Precej je bilo tudi občanov, ki so bili tako rekoč prepuščeni sami sebi. Kajti za vse tudi v teh domovih ni bilo prostora. Prav gotovo so bili to razlogi, da so v velenjski občini začeli razmišljati, da je treba poskrbeti za organizirano varstvo za vse te občane, ki pa je možno le v ustreznem zavodu oziroma domu. Na pobudo družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine, skupnosti socialnega skrbstva in drugih so se lotili v začetku lanskega leta gradnje novega doma za varstvo starejših občanov. Sedaj je preteklo že več kot mesec dni, odkar je novi dom ob Kidričevi cesti že dobil prve stanovalce.

Dom je izredno lep, sodobno opremljen, njegova velika prednost pa je v tem, ker je skoraj v samem mestnem središču in zato njegovi prebivalci nimajo občutka, da bi bili odmaknjeni od življenja. Seveda stanovalcem to, da so v domačem kraju, največ pomeni.

V novem velenjskem domu za varstvo starejših občanov je tri tisoč kvadratnih metrov stanovanjskih površin. V njem je 67 sob s 127 posteljami. Enoposteljnih sob je 17, dvoposteljnih 43, štiri sobe so s tremi posteljami in tri s štirimi. Stanovalci imajo na voljo šest čajnih kuhinj, kjer si lahko sami skuhamo čaj, imajo na voljo šest čajnih kuhinj, kjer si lahko sami skuhamo čaj, kavo ali kakšen drugi napitek. Poleg tega je v domu tudi šest dnevnih sob, pralnica in izredno lepa jedilnica ter sodobna kuhinja. V njej se lahko hranijo tudi tisti občani, ki sicer imajo svoje stanovanje, vendar nimajo urejene prehrane. Cena oskrbnine znaša 72 dinarjev na dan. Stanovalci,

ki morajo uživati dietno hrano, morajo na dan prispevati še šest dinarjev in 34 par, če bolujejo za sladkorno boleznijo in štiri dinarje 22 par, če morajo uživati dietno hrano zaradi kakšne druge bolezni. Dodatek za eno in dvoposteljne sobe pa znaša dvanajst dinarjev.

Kot je povedala Marija Lešnik, direktorica doma, je cena oskrbnega dne v povprečju nižja v primerjavi s ceno v drugih slovenskih domovih, ker je bila oprema in tudi investicija plačana iz drugih virov.

Z denarjem, ki ga dobijo od stanovalcev, bodo lahko krili le vsakodnevne stroške bivanja stanovalcev brez kakršnega koli prispevka za hišo ali druge potrebe. V oskrbnini je zajeta le najnujnejša amortizacija.

Stanovalci so resnično izredno zadovoljni z življenjem v novem domu. Resda je bilo tistim, ki doslej še niso bili v podobnem domu, sprva dolgčas, toda sedaj so se že navadili na novo okolje in postali znanci in pogostokrat so skupaj v dnevnem prostoru in igrajo karte, zvečer pa navadno gledajo televizijo.

Tudi ob mojem obisku sem jih nekaj „ujel“ v dnevni sobi. Najprej sem začel pogovor z Otom Verdnikom, 54.

„Presrečen sem,“ je začel veselo pripovedovati, „ker so zgradili ta dom in mi tako omogočili, da sem se lahko vrnil v domačo občino. Sedaj bom lahko šel večkrat obiskat otroke v Šoštanj. Tukaj se resnično počutim kot doma. Imam svojo sobo, v Novem Celju pa smo bili štirje v eni sobi. Tudi hrana je veliko boljša. Življenje v domu me velja okrog 2600 dinarjev. Ker je moja pokojnina višja, mi še vedno ostane za cigarete, kavo ali oro, alkohola pa tak ne pijem.“

KAROL LEŠNIK, 75, je prišel v dom s Črne na Koroškem. „Štirinajst let sem živel skupaj s

hčerko v zelo tesnih prostorih. Premajhni prostori so bili vzrok, da sem se odločil za življenje v tem domu. Poleg tega sta v Velenju tudi sinova. Tako mi sploh ne bo dolgčas, saj ju lahko grem obiskat kadar hočem pa tudi oni pridejo k meni. No, priznati moram, da mi je sprva le bilo malce dolgčas. Novo okolje, novi ljudje. Sedaj pa sem se že navadil in počutim se kot doma.“

Med tistimi, ki so se novega doma ob Kidričevi cesti v Velenju morda najbolj razveselili je prav gotovo Lojze NOVAK, 59.

„Pred tem sem živel v garsonjeri. Ker nimam svojcev, sem moral za vse skrbeti sam. To pa je bilo zame izredno naporno, ker sem invalid. Tu je za vse poskrbljeno; prehrano, pranje perila – skratka, moje življenje je zdaj resda lepše. Prosti čas preživljam ob igranju kart ali gledanju televizije, saj ima vsako nadstropje svoj televizor.“

Tudi ELIZABETA VODUŠEK, 89, je sedaj veliko bolj srečna. V domu na Polzeli ni bila preveč rada. „Sploh se ne morem primerjati s tem,“ je povedala. „Tu so sanitarije poleg sob, medtem ko so bile v prejšnjem precej vstran. Všeč mi je tudi, ker je dom v mestu. Tako lahko grem sama na pošto ali na krajši sprehod po mestu. V Polzeli pa sem bila preveč oddaljena od samega središča kraja, zato se na takšno pot nisem upala.“

Najstarejša stanovalka doma je IVANA ZVASNIK, 92. „Vse je imenitno,“ je odgovorila, ko sem jo vprašal, kako je zadovoljna v domu.

Te besede kot tudi odgovori drugih stanovalcev novega doma za varstvo starejših občanov v Velenju so nam dovolj povedali. Resnično lepo je stanovalcem novega doma ob Kidričevi cesti v Velenju. Zadovaljni so z vsem. Niso odmaknjeni od življenja. Največ pa jim pomeni prijazen odnos sester (tako imenuje delavke, ki jim strežejo) in vseh, ki so zaposleni v domu, do njih. To pa je prav gotovo največ, kar lahko damo starejšemu občanu poleg lepega stanovanja.

S. VOVK

Elizabeta Vodušek

Ivana Zvasnik

Marija Lešnik, v.d. direktorja doma

BIFE KOPALIŠČE, Velenje

VAS VABI IN NUDI: vse vrste alkoholnih in brezalkoholnih pijač, točeno temno in svetlo pivo JEDILA NA ŽARU: ribe, mešano meso, ražnjiči, čevapčiči itd.

Odprt, vsak dan od 7. do 22. ure

„Dam ti tri dni!“ je kričal. „Gorje ti, če v tem času ne poskrbiš za smuči in ogrinjala — ne pozabi, da smo v obleganem mestu; sam dobro veš, kako strogi so v takšnem primeru zakoni obrambe.“

Z eno besedo, Lagunov je vedel, da mora v 72 urah poskrbeti za smuči in ogrinjala, sicer ga čaka smrt z ustrelnostjo. K sreči mu je uspelo izpolniti ukaz.

24. novembra je vrhovno poveljstvo izdalo povelje za koordiniran nastop vseh treh armad. Najprej naj bi udarila četrta, prve dni decembra naj bi ji sledile še druge armade.

General Mereckov se je tridesetega novembra na fronti posvetoval s svojim vojnim svetom. V obraz je bil bled od utrujenosti. Med posvetom je zazvonil telefon tajne varnostne službe. Mereckov je dvignil slušalko:

„Kremelj“, je dejal radiotelegrafist.

General Dektjarev in njegovi kolegi so mirno obsedeli, poslali in opazovali. Očitno je klical član državnega obrambnega komiteja. Po odgovorih Mereckega je bilo videti, da govorita o neznosni situaciji v Leningradu.

„Zelo dobro razumem položaj leningrajske obrambe,

900 DNI

venčar tudi nam ni lahko, je odgovoril Mereckov. „Pri Tihvinu se je pojavila še ena nemška divizija. Sovražnik je še vedno v premoči.“

Potem so oficirji slišali, ko je sogovornik po telefonu dejal:

„Počakajte trenutek!“

Mereckov je onemel in se začel nervozno gladiti po visokem čelu. Vsem je bilo jasno, da čaka na Stalina. Vsi so odreveneli na svojih mestih.

Mereckov ni nič več razlagal, le poslušal je in na kratko pritrjeval:

„Razumem... storil bom, kar je potrebno... to bomo uredili...“

Pogovor je bil kratek, Mereckov si je segel v lase, brez besed stopil k zemljevidu, si ga dobro ogledal, nato pa se je z resnim obrazom in zadržanim nasmehom obrnil k prisotnim.

„No, tako torej,“ je rekel.

Hodil je od stene do stene, zatem pa spregovoril:

„V dobri uri se moramo pridružiti četam!“

Stalin je mislil resno. Čez tri dni je poslal posebno komisijo, ki jo je vodil Berijev poročnik Kulik, eden najbolj zornih policijskih komisarjev. V precejšnji meri je prav on zakrivil in bil odgovoren za tako težko situacijo. Številni sovjetski vojaški strokovnjaki so glavno vlogo pri leningrajski katastrofi pripisovali prav Kuliku, ki je pri poveljevanju štiriimpetdesete armade pokazal precejšnje neizkušenosti in nesposobnosti. Maršal Voronov je med drugim trdil, da je bil prav Kulik kriv za popolno blokado Leningrada. Toda kljub temu je še vedno užival Stalinovo in Berijevo zaupanje. In zdaj so mu zaupali preverjanje načrta za tihvinsko ofenzivo.

Najprej je zaslal vse komandante Mereckova. Dektjarev mu je razložil priprave topništva, pri tem pa je omenil, da Nemcem sicer ne primanjkuje municije, vendar je četrta armada že po številu topov v premoči.

I edaj ga je Kulik divje napadel:

„Če smo v premoči, zakaj potem niste pehoti očistili poti do Tihvina?“

Dektjarev mu je skušal razložiti, da je koncentracija njihovih topov majhna, da je fronta široka in da imajo na kilometer razdalje le pet ali šest topov.

„Posedate v štabu in sploh ne veste, kaj se dogaja s četami,“ je kričal Kulik. „Že davno bi vas morali ustreliti. Vi ste krivi, da smo izgubili Tihvin!“

Dektjarev se je kasneje spominjal:

„Težko je predvidevati, kako bi se spor zame končal, če mi ne bi priskočil na pomoč Mereckov.“

Kulik je moral odnehati, čeprav je mrmraje še vedno grozil.

PRVA ZMAGA

Mereckov je začel ofenzivo petega decembra zjutraj, pri čemer je vse dogajanje nadzoroval Kulik. Iz Moskve sta skušala dobiti več streliva. Toda Moskva je pravkar začela zgodovinsko ofenzivo, ki naj bi pregnala Nemce od prestolnice in jim zadala prvi težji udarec. Odgovorila je, da potrebujejo vse orožje, ki ga ima.

Enote Mereckega so se divje pognale v sneg, ki se je ljudem vdiral poldrugi meter globoko, in se prebijale proti Tihvinu. Bila je ena najhujših zim, saj je temperatura padla med dvajset in trideset pod ničlo. Enotam naj bi pomagala petinštirideseta armada, ki je napredovala s severa, spremljali pa so jo težki tanki, ki so jih prepeljali čez zaledenelo Ladško jezero. Tankom so odmontirali kupole in jih s tem malce olajšali v njihovi teži.

Proti koncu ofenzive se je zgodilo nekaj čudnega: Nemci so po radiu razglasili, da se je general Fedjuninski ubil. Partijski sekretar Ždanov je Fedjuninskemu takoj telefoniral in mu zavelel še dolgo življenje, naslednjega dne pa je iz Sverdlovska poklicala tudi njegova žena.

Ni vedela za govorice o smrti svojega moža, bila je radostna, ko je lahko v takšnih okoliščinah govorila z njim.

Osmega decembra se je četrta armada prebila v mesto in naslednjega dne je bil Tihvin dokončno in trdno v sovjetskih rokah. Nemci so ga držali natanko mesec dni. Osvoboditev Tihvina je bil za sovjetske ljudi prvi znak, da bodo vzdržali na leningrajskih obrambnih položajih in da Nemci ne bodo mogli utrditi drugega obroča okrog mesta. S tem pa bi propadli nemški načrti, da bodo udarili vzhodno od Volge in odrezali Moskvo od zaledja, od Sibirije in Amerike.

Zmaga sovjetskih enot je bila prav v času, ko je Hitler osmega decembra ukazal, naj bi severna armadna skupina okrepila nadzorstvo nad progo in cesto od Tihvina in Volhova do Kolčanova in s tem zagotovila povezavo in sodelovanje s Finci v Kareliji.

Titov delovni dan

Ena izmed osrednjih avnij živahnega in pisanega Colomba, kjer se je pravkar končala peta konferenca neuvrščenih držav sveta, se vije ob obali vedno nemirnega Indijskega oceana. Na križišču, oddaljenem kakšnih sto metrov, se pot odcepi proti pristanišču Colombu, kjer je bila v času konference zasidrana šolska ladja jugoslovanske vojne mornarice Galeb. Med konferenco sta bila salon in paluba Galeba pravzaprav delovni kabinet našega predsednika Tita, ki je vodil delegacijo naše države na omenjeni konferenci. Na ladji se je predsednik s člani naše delegacije pogovarjal in sprejemal vodje številnih držav in vlad pa tudi druge pomembne predstavnike sveta.

Prihod predsednika Tita in njegovih sodelavcev so v Colombu pričakovali vsi z velikim zanimanjem, saj je Tito z Naserjem in Nehrujem začel gibanje, ki se iz leta v leto intenzivneje širi, ki po svojih idejah o ne-

stopnicah. Po prisrčnem pozdravu je Tito goste odpeljal v salon, kjer so začeli z razgovori. Sestanki so običajno trajali pol do ene ure, večasih pa tudi dalj. Ko je prvi gost odšel, je že prišel drugi in spet se je vse

je pogovarjal tudi osebno s predsednico vlade gostiteljice.

Prvega dne konference so pripravili za predsednika Tita še posebno nalogo: v imenu vseh udeležencev konference bi moral v bližnjem Spominskem parku zasaditi drevo v spomin na zgodovinske dogodke. Ob predvidenem času pa se je nad mestom razdivjala nevihta in sajenje drevesa so morali preložiti na naslednji dan. Tudi v teh krajih je bilo v tem času vreme čisto muhasto in dež se je nenadoma ulil iz oblakov in prav tako tudi kmalu ponehal.

Zdaj raste v parku sadika „železnega drevesa“. Obiskovalci lahko na ploščici preberejo, da je drevo v imenu vseh udeležencev pete konference neuvrščenih posadil predsednik SFRJ Josip Broz Tito, kar pomeni zanj in za našo državo veliko spoštovanje in poudarjeno pomembnost in vlogo, ki jo Tito in naša država uživata v svobodnem svetu.

Govor predsednika Tita so z nestrpnostjo pričakovali vsi udeleženci konference pa tudi vsa svetovna javnost. O njem so takoj spregovorili vsi prisotni novinarji, prenašali pa so ga v angleškem, francoskem in španskem jeziku že med njegovim govorom. Njegov klic po zmirnosti in sodelovanju, o čuvanju miru in obsojbi vsega, kar bi mir kalilo in ogrožalo varnost in svobodo narodov, je naletel na velik odmev tudi med veselilci. O njem govorijo in pišejo še danes in bodo pisali še v prihodnjih dneh.

Osemnajstega avgusta je predsednik Tito s svojo ženo Jovanko priredil na ladji Galeb svečan sprejem za vse vodje delegacij na konferenci. Tega dne je bila posadka na nogah že od ranega jutra. Morali so še posebej lepo pripraviti ladjo, jo očistiti, okrasiti s cvetjem in zastavami, skratka, ladja je morala biti pripravljena tako, da se bodo gostje počutili kot doma. Tudi Titova žena Jovanka je pomagala z nasveti in nadziranje pripravljal na palubah.

Dobro uro pred sprejemom je bilo vse na svojem mestu: palubi sta bili pripravljene, lepo okrašeni in urejeni. Goste je na palubi dočakal predsednik Tito z ženo in člani delegacije. Od

časa je časa je predsednik posameznega gosta odpeljal v svoj salon, se z njim zadržal krajšem razgovoru in se vrnil na palubo. Vlogo gostitelja je takrat prevzela gova žena.

Tako je ladja Galeb v peto konferenco v Colombu predstavljala „Jugoslavijo“, bila je prizorišče živahne politične aktivnosti predsednika Tita in vse delegacije. Ulice, ki so vodile proti pristanišču in naši ladji, bile vedno polne ljudi, dočinov in gostov, ki so naše delegacije na konferenci navdušeno pozdravljali. Zanje bo ostala peta konferenca velik in pomemben dogodek.

Predsednik Tito sadi sadiko pete konference v Colombu

uvršenosti in nepripradnosti svetovnim blokom dobiva vedno večji zamah in vedno več pristašev. Domačini in gostitelji so predsednika Tita dočakali kot starega, dobrega prijatelja, kot najljubšega gosta, delegacije drugih držav so čakale na sprejem in razgovor z njim, njegovo govor na konferenci pa je za vse novinarske kroge pomenil najpomembnejši dogodek zgodovinskega srečanja.

Srečanja in razgovori predsednika Tita s tujimi državniki so se običajno začeli ob devetih dopoldne. Prihod tujih gostov na ladijski krov so sporočili s trobento. Na prvi palubi je stala častna desetina naših mornarjev v svečanih uniformah, lepo urejenih in zagorelih, da jih je bilo veselj pogledati.

Predsednik Tito je sprejel goste na drugi palubi ob

ponovilo: trobenta, pozdravljanje, razgovori... Tako je bilo na ladji dopoldne in popoldne skoraj sleherni dan, kadar ni bilo dela na konferenci. Vse to kaže, da je bil delovni dan našega predsednika v Colombu izredno intenziven in naporen od jutra do pozne noči.

Tito je bil povabljen tudi na razna srečanja in razgovore, ki jih je v Colombu priredila predsednica vlade Sirimavo Bandaranaike, na srečanje, ki ga je v hotelu priredila predsednica indijske vlade Indira Gandhi in številna druga, ki so jih priredili vodje drugih držav. Med njimi so bili predstavniki Iraka, Tunisa, Egipta, Alžira, Angole, Paname, Narodne demokratične republike Koreje in drugih, prvi dan po prihodu pa se

**Ste že
naročeni
na tednik
Naš čas?**

Predsednik Tito med govorom

TUJCI

Množice turistov vsakega kontinenta potujejo po naši deželi. Zanesa tudi v Saleško dolino. Mnogo je takih, ki so prišli in pravzaprav ne vedo, kaj gre. Odpeljejo se na delo in mestnega hrupa. V miru preživijo nekaj brezskrbnih dni. Poleg tega pa jih zanimajo žive ljudi na kmetijah, saj otroci pogosto niti ne poznajo domačih živali. Drugi pa ogledajo zanimivosti našega kraja in okolice. Zanimajo jih le zgodovinske, naravne in znamenitosti. So pa tudi tisti, ki se želijo zabavati.

Zanimalo nas je, kako ljudje svoj domači kraj opazujejo. Zato smo tudi sami stali v turisti in obiskali predelale Saleške doline.

JA, V ŠOSTANJU SI OGLEDATE...?

Ko smo se sprehajali po Šostanju, smo ustavili stare črte in prepričanju, da dobro pozna. Vendar smo ko zmotili. Zenica je Šostanjčanka (zelo ponašala, da je to njen rodni kraj) pa smo bili toliko čarani, ker je vedela samo imajo v Šostanju Kajuha. Tja nas je tudi napotila. Ve smo se ga izognili in išli dajljnih nasvetov. V Šostanju bili prvič in v nekaj urah želeli podrobno spoznati kar, ki smo ga nato ustavili povedal, da je Šostanj mesto, kaj pa si lahko ogledati. Povedal je, da nekaj znamenitosti. Tako sebi poudaril napad na Šostanj, da je Šostanj rojstni kraj Destovnika Kajuha. Jezil termoelektrarno, ki je njihovo mesto, ob koncu stavil: „No, ja, pač malo!“

Imeli pa smo kar precej saj smo ugotovili, da je Šostanjčanov v tem mestu malo. Večina je priseljena smo jih ustavljali, so nas krat samo čudno gledali.

Nekaj pa imajo v Šostanju posebno dobro poznajo v kucici. Ustavili smo de veste, kam sta nam svetlo slaščičarno pri Movhu. Po smo ju, kjer bi lahko nekaj dni, pa sta nam napotili v Kajuha dom temu, da sta bili Šostanj nista vedeli o svojem kraju.

Bili pa smo vztrajni. Kraj smo hoteli spoznati. Se je izplačal. Srečali smo občanko, ki je o Šostanju povedala nekoliko. Takoj na začetku opozorila, da si moramo znanje njihovega kraja vzeti kar precej časa.

Povedala je, da je Šostanj in ji je ta kraj tako da ga ne bi želela nikoli zapustiti. Ze večkrat je obiskala planoto Gorice in tja odno, kadar utegne. Tudi svetovala, naj obiščemo to se dviga desno nad Šostanj. Zelo zanimiva se ji zdi testka Penk. Dejala je: „Se morate obiskati tudi Smrtni“

Predsednica vlade Sirimavo Bandaranaike s Titom in njegovo ženo

sti tavajo tjavdan

Bele vode

Uršljo goro. Zanimiva je razvalina Pustega gradu, ki se baje omenja že okoli leta 1200, vendar pa je ohranjen le stolp in nekoliko obzidja. Nad Šoštanjem se dviga tudi Graščina. Omeniti pa je potrebno tudi Kajuho dom, ki je bil sezidan v prejšnjem stoletju, v njem se je leta 1922 rodil partizanski pesnik Karel Destovnik Kajuh. Zelo veliko je vedela tudi o akademskem slikarju Ivanu Napotniku in svetovala, da obiščemo njegov rojstni kraj – Zavodnje. Kiparil in rezbaril je v stari kašči, ki mu je služila za atelje. V njegov spomin je v osnovni šoli Biba Roček urejena Napotnikova galerija. Na tej osnovni šoli je tudi njegova spominska plošča.

PRIDITE V ZAVODNJE

Veseli, da smo Šoštanj le spoznali, smo se napotili proti Zavodnjem. Ob prihodu v to prijetno gorsko vasico smo ob cesti srečali moža, ki je kosil travo. Povedali smo mu, da bi radi v tej vasi preživeli nekaj dni, jo dodobra spoznati in ker smo pač iz mesta, bi se radi seznanili z življenjem na kmetih. Ko smo klepetali z njim, nam je povedal, da je predsednik krajevnne skupnosti. Svetoval je, da se ustavimo v gostilnah, ki ju imajo, v vasi pa se ukvarjajo tudi s kmečkim turizmom. Opozoril nas je tudi na Napotnikovo rojstno hišo in ob koncu dejal: „Pa še pridite kaj!“

Odšli smo naprej proti središču vasi, malo pred vrhom zavili na desno, kjer naj bi imeli kmečki turizem. Ko smo prispeli, se je družina pripravljala k malici. Povedali so nam, da se s kmečkim turizmom ne ukvarjajo, imajo sicer hišo, ki je zelo velika in grajena tako, da bi lahko sprejeli goste, vendar so nekaj sob namenili podnajemnikom. Imajo pa eno sobo, ki jo včasih oddajo. Morda bi jo bili oddali tudi nam,

vendar smo se poslovlili. Na vprašanje, kam bi lahko šli, so dejali, da si v Zavodnjah pravzaprav nimamo kaj ogledati. Imajo dve gostilni, ampak v eni se odpravljajo na kolektivni dopust, pri drugi pa imajo tega dne svatbo in prav gotovo ne bomo dobili prenočišča. Razočarani smo se odpravili dalje.

Mahnili smo jo kar mimo obeh gostiln. Na kmetiji v bližini smo zvedeli, da imajo v Zavodnjah že nekaj let Napotnikovo kolonijo in nas opozorili, da si ogledamo kip, ki stoji pred šolo.

Pri drugi kmetiji smo izvedeli, da so že oddajali sobe, vendar pa imajo s tem zelo slabe izkušnje. Gosti, ki so jih imeli, so bili z

njihovo kmečko hrano zadovoljni samo prvi dan, nato pa so se ob pogledu nanjo samo namuznili. Pa tudi s plačilom ni bilo vse v redu.

Nekaj smo izvedeli, vendar smo se kljub temu odpravili razočarani nazaj v dolino, saj moramo zapisati, da se ljudje v tej vasi niti med seboj dobro ne poznajo, prav tako slabo pa je tudi s spoznavanjem svojega rojstnega kraja.

Izbrali smo še Bele vode, kjer nas je takoj na začetku čakalo veliko presenečenje. Najprej smo se ustavili pri šoli, vendar učitelj ni bilo doma. Nato smo krenili na desno in se ustavili na bližnji kmetiji. Doma je bila samo gospodinja, ki nas je takoj zelo prijazno

Veliko se jih ustavi pri nas

sprejela. Komaj smo se usedli, že je odhitela v kuhinjo in se vrnila z domačim kruhom in suhim mesom. Veliko nam je povedala in bila do nas vkljub temu, da smo bili tujci zelo prijazna. Ko smo ji pred odhodom povedali, kdo smo, je umolknila, in le težko smo jo spet razživel. Veliko težav je bilo tudi, ko smo jo prosili, da bi jo lahko slikali. No, končno je le privolila. Poslovlili smo se kot najboljši prijatelji in pot nadaljevali po Belih vodah in se ob koncu ustavili v gostilni pri Savineku. Tam smo bili postreženi s poslednjimi griljaji savinskega želodca, ki ga v tem poletnem času zmanjkuje.

KRAJANE TURISTIČNO OSVEŠTITI

Zanimalo nas je seveda tudi, kako poznajo svoj domači kraj Velenjčani. Zapisati moramo, da ga poznajo najslabše. Res je, da je mnogo priseljenih, a kljub temu smo bili precej razočarani, saj smo lahko ugotovili, da tujec ne more izvedeti od naših meščanov ničesar.

Z našo „akcijo“ smo pričeli v centru mesta. Ko smo spraševali, kam bi lahko šli, nam je večina svetovala hotel Paka. Pa smo se res ustavili tam, kjer so nam povedali, da je njihov hotel preko vsega leta največkrat zaseden, zato smo vprašali tudi, kaj svetujejo tujcem, kadar nimajo prostih sob. Prijazna receptorka je povedala, da jih napoti v Šoštanj, kolodvorsko restavracijo, ali pa v tisto smer, kamor nameravajo potovati. Svetuj e jim tudi gostilno Zajc ali pa prenočišče pri Košanu.

Najbolj razočarani smo bili, ker nam nihče ni svetoval ogleda muzeja na velenjskem gradu in zato smo bili zelo veseli, ko je rudar, ki smo ga srečali, svetoval, da si ogledamo rudarski muzej. Povedal je tudi nekaj o rudniku lignita Velenje, kjer dela že dvajset let. Zelo ponosen je na hiter razvoj Velenja in posebej je poudaril, da je bilo Velenje pred dvajsetimi leti še zelo malo in so ga gradili in urejali udarniško. Na vprašanje, kaj naj si ogledamo, pa je dejal: „Sprehodite se po Velenju, videli boste, da je mesto mlado, mesto pa smo zgradili z našimi žulji, mar to ni veliko?“

Kaj naj napišemo ob zaključku naše akcije? Vtis, ki smo ga dobili, najbrž ni zgrešen. Ljudje v mestih in vaseh skrbijo za svoj vsakdan in jim je povečini malo mar, kaj je pripeljalo zvedavega turista k njim. Ne zavedajo se, da v zdajšnjem ekonomskem položaju tudi ta tavajoči turist prinese marsikak dinar. V kraju pa ga bo pustil le takrat, če bo vedel, kje naj poišče razvedrilo, kje dobi dobro hrano in kje si naj pogleda kakšno zanimivost. Naša akcija pa ne govori v prid tem dejstvom. V vaseh in mestih domačini razmeroma slabo poznajo svoj kraj in tujcu ne vedo svetovati. Zato se v bodoče ne smemo čuditi, če turisti v Saleški dolini po navadi le prenočijo in se naslednjega dne odpravijo naprej. Morda ne bo odveč naše opozorilo, da bi morali občane turistično osvestiti. Pri tem pa imajo brez dvoma veliko nalogo turistična društva.

Gasilci si ponosno ogledujejo nov gasilski avtomobil

Prevzem novega avtomobila

Krajevni praznik v Škalah so slovesno proslavili tudi gasilci. Pred gasilskim domom so svečano predali namenu nov sodoben gasilski avtomobil TAM 2001. Z nabavo tega avtomobila je izpolnjena dolgoletna želja gasilskega društva iz Škal, ki ima danes že 86 članov.

Tako so sedaj zelo dobro opremljeni in bodo lahko resnično v najkrajšem času prispeli na kraj požara. Ob prevzemu avtomobila so

se škalski gasilci zahvalili vsem, ki so finančno pomagali, da so ga lahko kupili. Zanj so morali odšteti 140 tisoč dinarjev, če pa k temu damo še opremo, ki so jo dodatno kupili, jih je nova pridobitev veljala kar 150 tisoč dinarjev. 20 tisoč dinarjev so dobili od občinske gasilske zveze na račun redne dejavnosti, 50 tisoč jim je posodila krajevna skupnost, 80 tisoč dinarjev pa so nabrali sami.

ORGANIZIRAJO IZLETE

Doslej je turistični biro turistično olepševalnega društva Velenje organiziral že precej izletov. Tako so z njimi potovali mladi iz osnovne šole Miha Pintar Toledo, ki so si ogledali rock opero Gubec beg v Zagrebu, organizirali so izlet za sindikalno organizacijo podružnice sodišča v Velenju, za mlade iz TOZD EKO ter nekaj izletov za delavce Brača Kavrič, ki delajo na gradbišču TE 4. To nedeljo pa so z njimi potovali mladi iz Plešivca. Zanje so organizirali dvodnevni izlet po Gorenjski.

Poleg tega da organizirajo razne izlete, pa se lahko pri njih prijavite tudi za potovanja. Sedaj zbirajo prijave za potovanje v rim, London, Amsterdam, Paris, Bruselj, Istanbul, Atene, v Sovjetsko Zvezo in mnoge druge kraje širom po svetu.

Preko njih pa je letos letovalo tudi 100 mladih v Makarski, preko sto drugih pa je letovalo v Dubrovniku, Bohinju, Cresu, Malem Lošnju, Njivicah, Krku in še drugje.

COPA RIO V VELENJU

V okviru gostovanja po Jugoslaviji bo 4. septembra v Rdeči hali v Velenju gostovala priznana brazilska skupina Copa Rio. Odlikujejo jo izvirna glasba, latinskoameriški plesi, polni značilnega ritma, barvita kostumografija in dobra režija. Kot pove že naslov njihovega showa – Karneval de Rio – pričara ansambel šesnajstih glasbenikov in plesalcev v svojem programu vzdruže svetovno znanega karnevala iz Rio de Janiera, na katerem ta skupina vsako leto sodeluje.

Gostovanje ansambla Copa Rio po Jugoslaviji je vključeno v veliko evropsko turnejo. Nastopal pa je že na vseh ostalih celinah sveta.

Da gre za res kvalitetno skupino, pove tudi podatek, da je precej časa sodelovala v showu slovitega francoskega pevc Johneya Holideya.

humor

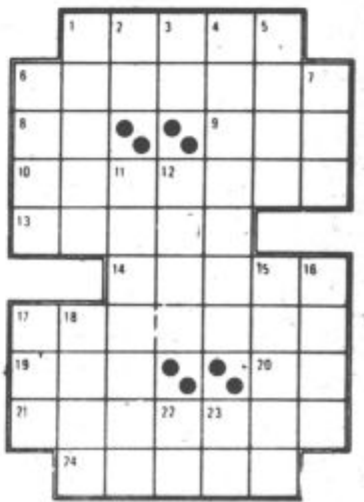
Brez besed

Križanka

VODORAVMO: 1. travnata ravnina z redkim grmovjem v Argentini, 6. zemljišče, sposobno za pravi promet, 8. član organizacije, 9. apetit, tudi atletska proga, 10. prvenstvo starejšega pri dedovanju, 13. kraj ob reki Pindare v severno brazilski državi Maranhao, 14. bakterija, paličast mikrob, 17. ravna ali vitičasta črta, ki spaja začetke notnih črtovij, 19. debela palica, 20. grška črka, 21. otroška glista, 24. normalna notranja napetost živega nišičnega tkiva ali organov.

NAVPIČNO: 1. ranocelnik, mažač, 2. ploskovna mera, 3. Marija Crnobori, 4. ime hrvaškega ljudskega šaljivca Kerempuha, 5. kocka v latinščini, 6. ameriški lev, velika rumenkasto rjava zver iz družine mačk, 7. kip ali slika golega telesa, 11. sadež jablane, 12. stara ploskovna mera, 15. libijski kralj, 16. država

v Indokini, kjer so prebivalci večina budistični, Lao, 17. luka v Izraelu, 18. del skeleta, 22. Alfi Nipi č, 23. znak za kemično prvinco rutenij.

Avstrija ne želi ščititi narodnostnih manjšin

Prejšnji teden so bila v delovnih kolektivih Mislinjske doline zborovanja, na katerih so zaposleni odločno protestirali zoper avstrijsko narodnostno politiko. S protestnih zborovanj so poslali številne brzojavke in pisma zveznemu sekretariatu za zunanje zadeve, vodstvom družbenopolitičnih organizacij, zveznemu izvršnemu svetu ter veleposlanstvu republike Avstrije v Beogradu in avstrijskemu generalnemu konzulatu v Ljubljani.

„V času, ko so prizadevanja svetovne javnosti usmerjena k ustvarjanju takšnih odnosov med državami in narodi, ki naj prispevajo k enakopravnosti in mirnemu sožitju, z ogorčenjem obsojamo dogodke na avstrijskem Koroškem, kjer je slovenska narodna manjšina izpostav-

ljena brutalnemu terorju,“ so v protestnem pismu zapisali delavci tovarne kovinskih izdelkov „Gorenje – Fecro“ Slovenj Gradec. „Prepričani smo, da so vsi izgredi proti Slovencem na Koroškem posledica nevzdržne politike avstrijske vlade do narodnostnih manjšin. Zadnji do-

godki v Škocjanu na Koroškem dokazujejo, da avstrijska vlada, kljub svečanim zagotovilom, ne želi ščititi narodnostnih manjšin, saj daje proste roke različnim neonacističnim organizacijam in jim dovoljuje odkrit nastop z znanimi neonacističnimi gesli in metodami. Surovo ravnanje avstrijske policije in zapiranje Slovencev ima samo en namen: prestrašiti koroške Slovence in njihove simpatizerje in jih odvrgniti od njihovih upravičenih zahtev do enakopravnega položaja v skladu z listino OZN

in 7. členom avstrijske državne pogodbe. Pri vsem tem surovem ravnanju avstrijske policije ugotavljamo, da gre za teror, ki spominja na nacistično strahovladno, ki ima namen uničiti slovenski živelj na Koroškem.“

Tudi delovni ljudje tovarne kovinskih izdelkov „Gorenje – Fecro“ Slovenj Gradec se pri-

družujejo protestom vseh delovnih ljudi in najostreje obsojajo tako ravnanje, so še sporočili zaposleni te slovenjgraške delovne organizacije. Zahtevajo od vlade SFR Jugoslavije, da stori vse potrebno, da zaščiti naše manjšine, saj vsa dosedanja opozorila niso prav nič zalegla.

„Mar ste pozabili na žrtve? Ste pozabili, da so to bile tudi žrtve slovenske manjšine, ki je v boju proti fašizmu sodelovala pri osvoboditvi Avstrije?“ so v protestnem pismu zapisali delavci tovarne kovinskih izdelkov „Gorenje – Fecro“ Slovenj Gradec.

**hotel
paka**

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

DISCO BAR — DISCO BAR — DISCO BAR
v hotelu »PAKA« VELENJE.

VSAK DAN RAZEN PONEDELJKA od 21. do 2. ure.

Da vam bo prijetnejše in lepše, bosta disco jockeya poskrbela za presenečenja.

Če radi zaplešete ali radi opazujete nekaj, kar je lepo in prijetno, pridite tudi vi!

● KAKO POTEKA AKCIJA VPISOVANJA POSOJILA ZA CESTE V OBČINAH KOROŠKE REGIJE:

Skupaj zbrano nekaj manj kot 5 odstotkov nad obvezo

Po podatkih občinskih štabov za izvedbo akcije za posojilo za ceste so v občinah koroške regije do 19. avgusta vpisali delovni ljudje, obrtniki, kmetje, upokoenci ter temeljne organizacije združenega dela iz dohodka skupaj 31.352.000 dinarjev posojila za ceste, oz. 4,88 % več, kot znaša obveza. Predvideni vpis so dosegli v občinah Dravograd, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec, za 5 % zaostaja za obvezo le občina Radlje ob Dravi.

Do 19. avgusta so v občinah koroške regije dosegli naslednje rezultate:

občina	obveza	vpisano	doseženo
Dravograd	3.053.000 din	3.092.000 din	101,6 %
Radlje ob Dravi	5.486.000 din	5.212.000 din	95 %
Ravne na Koroškem	14.139.000 din	15.509.000 din	109 %
Slovenj Gradec	7.213.000 din	7.539.000 din	104,5 %
Skupaj koroška regija	29.891.000 din	31.352.000 din	104,88 %

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za
peči in kotle od
4.000 do
100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK
Z GIBLJIVO KISLOODPORNO
OGNJESTALNO ŠAMOTNO
CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE
61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, Telex 31420 YU KIP
IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM
MATERIALOM

● NAČRTI ZA RAZVOJ KOROŠKEGA TURISTIČNEGA GOSPODARSTVA:

Načrti morajo postati stvarnost

Posebej še razvoj gorskega turističnega središča Kope na Zahodnem Pohorju, letališča v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu in kmečkega turizma naj bi zagotovil v prihodnje še hitrejši razmah turističnega gospodarstva v občinah koroške regije. S stanjem in razvojnimi programi koroškega turističnega gospodarstva do leta 1980 oziroma do leta 1985 so zadnje soboto, 21. avgusta, podrobneje seznanili predsednika komiteja za turizem glavnega sveta Slovenije, dipl. inž. Miloša Šulina, njegovega namestnika dipl. inž. Rada Lipičarja ter člane sekcije turističnih novinarjev Slovenije.

OVIRA ZA HITREJŠI RAZVOJ:
RAZDROBLJENOST TURISTIČ-
NEGA GOSPODARSTVA

V preurejenem Kompasovem hotelu „Pohorje“ v Slovenj Gradcu so predstavniki občine Slovenj Gradec ter koroškega turističnega gospodarstva razpravljali glavne podatke o turističnem gospodarstvu koroške regije. Na območju Mislinjske, Dravske in Mežiške doline je turistično gospodarstvo razdrobljeno, saj je kar 7 pomembnejših nosilcev razvoja, turizem nima večje tradicije, v glavnem pa so objekte in jedra — izjema je le gorsko turistično središče Kope na Zahodnem Pohorju — gradili stihijno.

Cep rav je koroška regija tako rekoč šele na začetku turističnega razvoja, pa obetajo temu območju — tudi zavoljo poudarjene vloge turističnega gospodarstva v občinskih srednjeročnih razvojnih programih — velike razvojne možnosti in še večjo uveljavitev v slovenskem turističnem gospodarstvu.

PRED USTANOVITVIJO JE POSLOVNA SKUPNOST

Veliko si obetajo zlasti še od poslovne skupnosti, ki jo bodo ustanovili najpozneje v mesecu oktobru, tesneje bodo povezali vse pomembnejše nosilce turističnega razvoja v regiji, za kar bo zgled vključevanje Gozdarstva in lesne industrije „Lesna“ Slovenj Gradec v razvoj koroškega turističnega gospodarstva, ter enotno nastopali na turističnem tržišču z dokaj široko ponudbo.

Največji razvoj napovedujejo gorskemu turističnemu središču Kope na Zahodnem Pohorju ter letališču v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu, ki naj bi se razvila v osrednji turistični žarišči koroškega območja.

DO LETA 1980 KAR ZA 215
MILIJONOV DINARJEV INVE-
STICIJ

V prihodnjih petih letih bodo v občinah Dravograd, Radlje ob Dravi, Ravne na Koroškem in Slovenj Gradec vložili v turistične naložbe nad 215 milijonov dinarjev, od tega več kot polovico v Mislinjski dolini.

Po pogovorih v Slovenj Gradcu so gospossssssstje obiskali letališče Koroškega aerokluba v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu ki ga bodo začeli že v kratkem preurejati v terciarno letališče kategorije „D“, na katerem bodo pristajala manjša počitniška letala, ter gorsko turistično središče Kope, ki ga je začela urejati 1972. leta slovenjgraška „Lesna“. Gozdarstvo in lesna industrija. Zdej je pred začetkom izgradnje prva etapa turističnega območja Pungart v okviru posebnega konzorcija zainteresiranih delovnih skupnosti.

Načrti za razvoj koroškega turističnega gospodarstva so smeli, je poudaril med pogovori Miloš Šulin, dipl. inž., treba bo le doseči, da postanejo načrti tudi stvarnost!

● Sprejem za podporočnika Rajka Meha

Predsednik Skupščine občine Slovenj Gradec, diplomirani inženir Ivan Uršič, je pripravil zadnje soboto, 21. avgusta, v prostorih Kompasovega hotela „Pohorje“ v Slovenj Gradcu sprejem za podporočnika Rajka Meha, diplomanta Akademije kopenske vojske JLA. Podporočnik

Rajko Meh, doma je iz Podgorja pri Slovenj Gradcu, je končal Akademijo kopenske vojske z odličnim uspehom. K uspešno končanemu šolanju so Rajku Mehu čestitali predstavniki občinske skupščine ter občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij.

● Zastava organizacije ZB NOV Slovenj Gradec

Na Legnu so zadnje nedeljo na priložnostni slovesnosti razvili zastavo organizacije ZB NOV Slovenj Gradec. Na slovesnosti, ki so jo popestrili s krajšim kulturnim programom, je spregovoril o deležu Slovenj Gradca v narodnoosvobodilnem boju ravnatelj Muzeja ljudske revolucije Slovenj Gradec, Ferdo Fischer. Članom borbevske organizacije so podelili več odlikovanj predsednika Tita, ostro pa so udeleženci slovesnosti obsodili avstrijsko manjšinsko politiko.

● Obisk pri brigadirjih v Brkinih

Brigadirje mladinske delovne brigade „Franc Pasterk — Lenart“, ki jo sestavlja 50 mladincev in mladnic iz občin koroške regije, je v Tatrah Brkinih obiskala delegacija predstavnikov medobčinskih in občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij koroške regije ter predstavnik pokrovitelja brigade, SGP „Koroški zidariji“. Gostom se je pridružil tudi glavni tajnik Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, inž. Feliks Wieser. Brigadirji so med obiskom spregovorili o delu in življenju v Brkinih, z zborovanja pa so poslali protestno pismo avstrijskemu generalnemu konzulatu v Ljubljani, v katerem ostro obsojajo zadnje dogodke na avstrijskem Koroškem.

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC

Združite prijetno s koristnim!
Olepašite si svoje stanovanje s

SCHIEDEL ODPRTIMI KAMINI

in si tako ustvarite tople in prijeten videz vaših prostorov.

SCHIEDEL odprti kamin v dveh izvedbah, je akumulacijsko toplotno telo, saj nakopičeno toploto postopoma oddaja v prostor. Nudimo vam doma izpopolnjeno izvedbo doslej uvoženih izdelkov. Poseben izdelek temelj izboljšuje dovod zraka in s tem izogrevanje. Pripadajoči kovinski deli so iz kvalitetnih materialov in estetsko oblikovani. Kljub vsem izboljšavam je cena enaka in že več let nespremenjena.

Na vašo željo dobavljamo tudi ročno kovane dodatke kot poseben okras vašemu domu.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA, Žalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota:

Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenih materialov.

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL — Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje — Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p. p. 89, telefon (063) 850-087 — Redakcija Ljuban Naraks (glavni in odgovorni urednik), Mira Tamše, Stane Vovk in Boris Zakošek — Tehnični urednik Franci Mazovec — Časnik je kot štirinajstodnevnik „Šaleški rudar“ izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 — Zdej izide vsak petek — Cena je 3 dinarje — Letna naročnina 120 dinarjev

— Za inozemstvo 250 dinarjev — Tekoči račun št. 52800-601-21420 pri SDK podr. Velenje — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk Ljudska pravica Ljubljana — Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421-1/72 od 8. 2. 1974) se za NAŠ ČAS ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov

KUPIM pisalno mizo in omaro, lahko kombinirano. Zagožen, Udričeva 21, Velenje

PREKLICUJEM žaljive besede, ki sem jih izrekla Francu iz Jenkove 17, Velenje. Terezija

SOBO IN KUHNJO, po možnosti s kopalnico, ali sobo s kopalnico v Velenju ali Šoštanj. Četa zakonca. Ponudbe oddajte na št. 10, "Dober plačnik".

PRODAM dobro ohranjen traktor. Dolinar Janez, Foito-8, Velenje

VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE TOZD OŠ KD KAJUH ŠOŠTANJ

razpisuje
prosto delovno mesto

UČITELJA

v oddelku za podaljšano bivanje
za nedoločen čas.

Nastop službe 1. 9. 1976. Zaželen učitelj s prakso.

Stanovanja ni.

in prosto delovno mesto

KV oz. PK KUCHARICE

za nedoločen čas s štiriurno zaposlitvijo.

Poskusna doba dva meseca.

Stanovanja ni.

VABILO K SODELOVANJU:

Amatersko gledališče Velenje vabi k sodelovanju vse, ki čutijo veselje do gledališke igre in so pripravljeni del svojega prostega časa prebiti na odrskih deskah.

Prijavi se lahko vsak od 10. do 50. leta starosti, če ima smisel za lepo govorno besedo in nastopanje. Zlasti vabimo k sodelovanju člane dramskih skupin in literarnih krožkov.

Prijave s svojim naslovom pošljite najkasneje do 10. septembra 1976 na naslov: **Amatersko gledališče Velenje, p. p. 6, Velenje.**

Odbor Amaterskega
gledališča Velenje

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

o b v e š č a

vse zainteresirane občane, da bo v
šolskem letu 1976/77 organizirala na-
slednje oddelke šol za odrasle:

1. OSNOVNA ŠOLA — 7. razred
2. OSNOVNA ŠOLA — 8. razred

Pogoj za vpis je uspešno končan 6. oziroma 7. razred osnovne šole in starost nad 17 let.

3. DVOLETNA ADMINISTRATIVNA ŠOLA — 1. razred

Pogoj za vpis je uspešno končana osemletka in starost nad 18 let.

Poleg navedenih bodo organizirani tudi naslednji oddelki šol za odrasle:

- administrativna šola — 2. letnik
- ekonomska šola — 2. letnik
- ekonomska šola — 4. letnik
- delovodska šola strojne stroke — 2. letnik
- delovodska šola elektro stroke — 2. letnik

Pogoj za vpis v navedene šole je uspešno končan predhodni razred (za tiste, ki so končali predhodni razred v šolskem letu 1975/76 pri DU Velenje, vpis ni potreben).

Informativni vpis za izobraževalne oblike pod z. št. 1., 2. in 3. ter vpis drugih kandidatov za ostale oddelke šol za odrasle morate opraviti najkasneje do 10. 9. 1976.

Istovrstno obveščamo občane, da bo v primeru dovolj velikega števila kandidatov organiziran v septembru (predviden začetek 13. 9. 1976) **ZAČETNI IN NADALJEVALNI ŠIVANJA IN KROJENJA ter TEČAJ VEZENJA.**

Rok za vpis v to izobraževalno obliko je vključno 8. 9. 1976.

Za vse navedene izobraževalne oblike se prijavite na Delavski univerzi Velenje, Titov trg št. 2, vsak dan razen sobote od 7. do 12. ure — ob ponedeljkih in sredo pa tudi od 15. do 18. ure. Ob informativnem vpisu vam bomo na vašo željo posredovali tudi druge informacije.

O drugih možnostih izobraževanja pri Delavski univerzi Velenje v izobraževalni sezoni 1976/77 vas bomo obvestili z objavo v tem glasilu v eni izmed naslednjih števil.

Vsem cestnoprometnim udeležencem

Zaradi izredno naglega porasta motornih vozil in s tem vse gostejšega prometa na cestno prometnih površinah v centrih mest Šoštanj in Velenje je komisija za sanacijo prometa pri SO Velenje predlagala pristojnim službam nekatere spremembe cestno-prometnega režima. V cilju večje prometne varnosti in neoviranega cestnega prometa, je bilo predlagati uvedbo enosmernega prometa na določenih cestnoprometnih površinah, ki po konstrukciji neustrezajo za promet v obe smeri. Pristojna organizacija, pooblaščen za vzdrževanje cest in cestno prometne signalizacije je določene cestne odseke že obeležila s cestno prometno signalizacijo, predpisano v pravilniku o prometnih znakih.

Ugotovljeno je, da se je žretnost delovnikov motornih vozil že prilagodila tem spremembam, žal pa so se posamezniki, ki bodisi podzvestno ali celo namenoma nočejo upoštevati cestnopromet-

nih obeležb (znakov) in s tem ustvarjajo nemogoče in nevarne prometne situacije tako zase, kot za ostale cestnoprometne udeležence.

Po že izdelani cestno prometni študiji bo vzporedno z rekonstrukcijo in dograditvijo manjkajočih obvoznice postopno urejen oziroma spremenjen cestni promet še na nekaterih drugih prometnih površinah.

Povsem razumljivo je, da vsak ukrep, pa tudi na področju cestno prometnega režima, ustvari določene posledice. Z ureditvijo enosmernega prometa bo morda za cestno prometne udeležence nekoliko daljša pot do cilja, kamor želimo, vendar naj nas v tem primeru vodi izrek „BOLJE PRITI POZNEJE, KOT PA NIKOLI“.

S temi vrsticami želimo opozoriti in apelirati na vse cestno prometne udeležence, da se zavestno prilagodijo že urejenim in bodoče urejenim cestno prometnim razmeram, ker le tako bodo v mnogem pripomogli k večji prometni varnosti, istočasno pa se tudi izognili upravičeni intervenciji organov za kontrolo cestnega prometa.

KOMISIJA ZA SANACIJO PROMETA
PRI SO VELENJE

ZAVAROVALNICA SAVA

S

PODRUŽNICA CELJE

Pri zavarovalnici SAVA je življensko zavarovalnih že preko 430.000 oseb.

Kakšne so ugodnosti življenjskega zavarovanja pri zavarovalnici SAVA, da je postalo pravo ljudsko zavarovanje?

UGODNE ZAVAROVALNE VSOTE:
VSAKO LETNA UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH,
BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK,
DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

so posebnosti, ki jih je vredno premisliti.

Zavarovalnica takoj izplača zavarovalno vsoto ob dožitju dogovorjene zavarovalne dobe vam, če bi prej umrli, pa svojcem.

Mesečno premijo plačujete do izplačila zavarovalne vsote.

Pomnite še to:

Zavaruje se lahko oseba stara od 15 do 65 let.

ENA SAMA PLAČANA MESEČNA PREMIJA ZAGOTOVI JAMSTVO ZAVAROVALNICE, S TEM PA LAHKO IZPLAČILO CELE ZAVAROVALNE VSOTE

UDELEŽBA PRI PRESEŽKIH

Vsak življenski zavarovanec pri Zavarovalnici SAVA prejme po posebnem pravilniku vsako leto tudi delež pri presežkih. Zavarovalnica izplača delež skupaj z zavarovalno vsoto. Čim večja je premija, čim dalj časa zavarovanec plačuje zavarovanje, tem večji je delež.

BREZPLAČNO ZAVAROVANJE OTROK

Vsak zavarovanec otrok od izpolnjenega 30. dneva starosti do izpolnjenih 15 let starosti je brezplačno zavarovan za smrt po dopolnilnih pogojih za življensko zavarovanje. Ta dodatna zavarovalna vsota znaša 10 % osnovne zavarovalne vsote, toda najmanj 1000 dinarjev.

DODATNO NEZGODNO ZAVAROVANJE

Majhno mesečno doplačilo zelo poveča zavarovalno zaščito.

Po stopnji nevarnosti so poklici razvrščeni v pet nevarnostnih razredov; v prvega spadajo najlažji poklici, v petega najtežji. Mesečna premija je lahko drugačna, ustrezno temu pa se spremeni tudi zavarovalna vsota.

ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE JE ZA VAS, ZA VAŠO DRUŽINO ALI ZA VAŠE OTROKE POT V SAMOSTOJNO ŽIVLJENJE.

poroke

- Marjan KONEČNIK, roj. 1950, strojnik iz Selovca in
- Jožeta GAMS, roj. 1943, sodniški pripravnik iz Šmartna
- Rudolf ŠARONJA, roj. 1959, PK električar iz Velenja, Foitova in
- Nada METELKO, roj. 1956, prodajalka iz Velenja, Šaleška c.
- Franci PROSTOR, roj. 1949, elektroinštalater iz Pesja in
- Majda RAMŠAK, roj. 1956, delavka iz Pesja
- Vencislav KUPLEN, roj. 1954, rudar iz Prosečke vasi in
- Jožica KOVAČ, roj. 1949, delavka iz Velenja, Kajuhova 7
- Martin SLATINŠEK, roj. 1951, vodovodni inštalater iz Velenja, Kraigherjeva in
- Marija MALKOVIČ, roj. 1952, poštna uslužbenka iz Velenja, Jenkova c.
- Franc BITENC, roj. 1948, rudar iz Beve in
- Jožeta MOHOR, roj. 1951, administratorka iz Beve
- Franc VIŠNJAR, roj. 1948, elektrotehnik iz Velenja, Sercejeva c. in
- Vesna DOPUDA, roj. 1954, administrativni tehnik iz Zagreba
- Mirko VASLE, roj. 1949, prodajalec iz Ponikove in
- Anica JELEN, roj. 1955, delavka iz Arnača
- Stanko NAPOTNIK, roj. 1954, rudar iz Velenja, Kidričeva c. in
- Darinka SIKK, roj. 1959, PK šivilja iz Velenja, Jenkova 18
- Branko JAN, roj. 1952, kmetovalec iz Škal in
- Marija STROPNIK, roj. 1956, kmetovalka iz Plešivca
- Franc DOLER, roj. 1949, ključavničar iz Plešivca in
- Vida JEŽOVNIK, roj. 1957, dijakinja vzgoj. šole iz Plešivca
- Edvard JELEN, roj. 1954, delavec iz Polzele in
- Stanislava PRAPROTNIK, roj. 1958, delavka iz Kavč
- Maksimilijan KOTNIK, roj. 1950, mizar iz Podgorja in
- Metka RIHTER, roj. 1958, sadjarka iz Plešivca
- Peter PRAPROTNIK, roj. 1953, strojnik iz Dobriča in
- Nada BUKOVEC, roj. 1956, delavka iz Beve
- Alojz PUŠNIK, roj. 1953, rud. nadzornik iz Gradišča in
- Jožeta STROPNIK, roj. 1950, kuharica iz Topolšice
- Janez SLAPNIK, roj. 1950, šofer iz Solčave in
- Elizabeta FERK, roj. 1950, varilka iz Raven
- Drago MIKUŽ, roj. 1951, elektrotehnik iz Topolšice in
- Zalika FLORJANC, roj. 1956, adm. delavka iz Lokovice
- Ladislav VENIŠNIK, roj. 1952, absolvent elektr. iz Florjana in
- Majda PESJAK, roj. 1954, študentka iz Pesja
- Milan AČMAN, roj. 1956, električar iz Šmihela nad Mozirjem in
- Erna LEDINEK, roj. 1957, upr. administrativni tehnik iz Lepe njive
- Jožef CERNELC, roj. 1945, ekonomist iz Velenja, Jenkova in
- Danica MELANŠEK, uslužbenka iz Šoštanja, Kajuhova c.
- Ivan NOVAK, roj. 1951, skladiščnik iz Družmirja in
- Sonja VIDEČNIK, roj. 1956, gradbeni tehnik iz Gaberka
- Nedeljko MINIC, roj. 1951, delavec iz Šoštanja in
- Ivka ŽIVKOVIČ, roj. 1955, delavka iz Raven
- Marijan MEVC, roj. 1952, ključavničar iz Šoštanja, Cesta talcev in
- Hedvika OŠTIR, roj. 1953, administratorka iz Pesja
- Franc OSTROVRŠNIK, roj. 1951, delavec iz Velenja, Koroška c. in
- Angela BLAZINŠEK, roj. 1947, delavka iz Gaberka
- Vlado RIBIC, roj. 1954, delavec iz Lokovice in
- Manica DOBNIK, roj. 1953, kuharica iz Lokovice

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše drage mamice in stare mame

PAVLE SREBOTNIK — DADE

roj. Pačnik

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam ob težkih trenutkih kakorkoli pomagali in nas tolažili. Še posebej se zahvaljujemo sodelavcem Tovarne meril iz Slovenj Gradca, TEŠ in GALIP ter vsem znancem in sorodnikom, ki so nam bili ob prvih, najtežjih trenutkih v veliko oporo. Hvala vsem, ki so jo tako veličastno spremljali na njeni zadnji poti in obložili grob s številnimi vencami in cvetjem. Zahvaljujemo se Franciju Stropniku za poslovljene besede, pevcem za zapete žalostinke in častiti duhovščini za pogrebni obred. Vsem še enkrat hvala.

Žalujoci: hčerka Anica ter sinova Ivan in Emil z družinama

ZAHVALA

Ob boleči, nepričakovani izgubi našega

Jakoba Podgorška

rudarja

se najlepše zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti iz Raven v Podkraj, mu darovali vence in cvetje ter nam izrazili sožalje. Posebno zahvalo izrekamo kolektivu REK Velenje za organizacijo pogreba, za spremstvo in vence ter poslovljene besede govornika in vsem pevcem. Hvala tudi duhovniku za poslovljene cerkveni obred. Zahvalo izrekamo tudi vsem, ki ste sočustvovali z nami, ker ste ga imeli radi in ga boste skupno z nami ohranili v trajnem spominu.

Žalujoci: žena z otroki, starši in sorodniki

ZAHVALA

Ob tragični izgubi moža in očeta treh otrok

MIRKA ZLATAREKA

rudarja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje ter nam ustno ali pisмено izrazili sožalje. Posebno se zahvaljujemo članom delovne organizacije REK Velenje za vsestransko pomoč, predstavnikom družbenopolitičnih organizacij, govornikom za poslovljene besede in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci: žena Vera, hčerki Romana in Snežana ter sin Zdravko

Turistični teden v Šoštanju

Turistični teden, katerega pokrovitelj je Industrija usnja Vrhnika, temeljna organizacija združenega dela tovarna usnja Šoštanj, se bo pričel to nedeljo. usnja Šoštanj se bo pričel to nedeljo.

29. avgusta si boste od 8. ure dalje lahko ogledali kulinarčno razstavo v gostišču Kajuhov dom. V Topolšici pa bo tega dne šaljiva nogometna tekma med debelimi in suhimi, med tekmo pa bodo še druga šaljiva tekmovanja. Od 15. ure dalje bo na igrišču v Topolšici prosta zabava s plesom.

Od ponedeljka 30. avgusta bo ves teden trajala turistično-planinska transverzala Šoštanj

– Zavodnje – Šentvid – Zlebnik – Grebenšek – Šoštanj. Med udeleženci bodo izžrebali dve brezplačni potovanji na gostinsko turistični zbor v Poštojno.

V torek 31. avgusta bo v Šoštanju medobčinski teniški turnir.

V okviru turističnega tedna bo v sredo v Šoštanju ob 19. uri rokometna tekma Slovenj Gradec – Šoštanj. Po tekmi bo

prosta zabava s plesom na vrtu gostišča Kajuhov dom.

V četrtek 2. septembra bo v Šoštanju kramarski sejem. Ob 20. uri pa bodo na ploščadi pred kulturnim domom prikazali amaterske filme.

V petek 3. septembra se bodo srečali turistični delavci in gojitelji cvetja.

Podelili jim bodo tudi priznanja. Srečanje bo v domu Kajuh.

Naslednjega dne bodo ob 8. uri odprli razstavo vezenin, ročnih del in gobelinov v avli Kulturnega doma. Na ploščadi pred kulturnim domom pa bo ob 20. uri večer s šaleškimi ansambli. Po programu pa bo še

prosta zabava s plesom na vrtu doma Kajuh. a2, z razvitjem prapora Rdečega križa. Prapor bodo razvili ob 8. uri, v nedeljo 5. septembra. Ob 9. uri bodo gasilske prireditve in razvitje prapora, ob 10.

Letošnji kulturni teden bodo zaključili z razvitjem prapora Rdečega križa. Prapor bodo razvili ob 8. uri, v nedeljo 5. septembra. Ob 9. uri bodo gasilske prireditve in razvitje prapora, ob 10. uri koncert godbe na pihala Zarja iz Šoštanja.

Ob 11. uri pa bo zaključek tedna in nagradno žrebanje turistično-planinske transverzale.

● PRISRČNA SLOVESNOST POD BELO PEČJO NAD ČRNO NA KOROŠKEM:

Odprta prenovljena partizanska bolnišnica B-11 »Pepca«

V gozdovih Bele peči nad Črno na Koroškem so se zadnjo nedeljo, 22. avgusta, zbrali koroški partizani, aktivisti, mladina in delovni ljudje zgornje Mežiške doline, da bi – zvesti tradicijam narodnoosvobodilnega boja – odprli brunarico, ki bo v prihodnje pomnik na bolnišnico koroških partizanov B – 11, ki je delovala od srede avgusta 1944 do 2. februarja 1945 ter v samoti visokih smrek ter borovcev Bele peči nudila varno zatočišče ranjencem.

Predsednica krajevnega združenja ZB NOV Črna na Koroškem Marjana Rovšnik je med udeleženci slavja še posebej prisrčno pozdravila znana koroška partizana Ivana Uraniča – Draga ter Olgo Kastelic – Marjetko in upravnico bolnišnice B – 11 Anico Eržen – Tomazin – Pepco. Slovesnosti se je udeležil tudi član Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije ter predsednik komiteja za turizem dipl. inž. Miloš Šulin ter njegov pomočnik dipl. inž. Rado Lipičar.

Marjana Rovšnik je v priložnostnem nagovoru orisala nastanek in delo partizanske bolnišnice B – 11. Poudarila je, da so partizani vseskozi namenjali ranjencem posebno skrb, zdravstveno službo v partizanih pa da ni nikoli zatajila. Borci so v nesreči nesebično pomagali soborcem. Sredi leta 1944 je bilo treba, kot je povedala Marjana Rovšnik, zaradi izdaj preseliti partizansko bolnišnico z osvobojenega ozemlja v Robanovem kotu na Koroško. Borci Vzhodnokoroškega odreda so dobili nalogo, da preselijo ranjence. Opravili so jo v rekordnem času – v eni noči in enem dnevu. Na

Koroškem, pod Belo pečjo, je dala varno zavetje ranjencem brunarica, ki so jo predtem zgradili partizani pod vodstvom Korija Mlačnika. V brunarici je bila bolniška soba z 20 ležišči ter kuhinja. Upravnica in glavna bolničarka je postala Anica Eržen – Tomazin – Pepca, komisar pa Peter Tomazin – Skala.

Novo spominsko obeležje na simboličen način odprl Karl Mlačnik in sporočil odločitev, da se bo bolnišnica B – 11 poslej imenovala »Pepca«, po njeni upravnici in glavni bolničarki.

Marjana Rovšnikova se je zahvalila vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je bila znova postavljena brunarica za bolnišnico koroških partizanov B – 11, posebno zahvalo pa je izrekla temeljnima organizacijama združenega dela slovenjgraške »Lesne« – Gozdarstvu Črna na Koroškem ter Zagi Mušenik in Gradbenemu podjetju »Stavbar« Prevalje, pa planincem, borcem in mladini, ki so pomagali pri ureditvenih delih.

Več priložnostnih govornikov, med katerimi sta bila tudi Ivan Uranič – Drago ter dipl. inž. Miloš Šulin, pa je na slovesnosti kar najodločnejše obsodilo avstrijsko politiko do slovenske in hrvaške narodnostne skupnosti in poudarilo zahtevo, da republika »Avstrija« dosledno izpolni vsa določila državne pogodbe.

Tone in Marjana Grušovnik

● LETA BEŽIJO, A SPOMINI OSTAJAJO

ŽIVEGA ME NE BI UJELI

Več kot trideset let je minilo od tistih strašnih dni, ko so si tuji hoteli prilastiti našo zemljo, naše ljudi spremeniti v ničvredne sužnje. Leta res tečejo, vendar z njimi spomini ne zamirajo. Ostajajo živi v srcih ljudi, ki so štiri leta trpeli, poznali le zatiranje in krvavo borbo, lakoto in mržnjo do okupatorja. Vsekakor naše zemlje je bil plačan s človeškimi življenji, premnogo družine so ostale brez matere, očeta, sorodnikov...

Na Paškem kozjaku skoraj ni bilo kmetije, ki ne bi tako ali drugače sodelovala s partizani. Mnoge hiše so bile požgane, ljudje zverinski ubiti. Tu so se odvijali usodni boji XIV. divizije, tu so se ustaši v zadnjih dneh vojne zločinsko maščevali nad prebivalstvom, potem ko se niso mogli sprijazniti z bližajočim se polomom tretjega rajha.

Ko stopaš po zelenih travnikih, si ne moreš misliti, da je ravno na njih obležalo mnogo partizanov, da je zemlja pod tabo takrat bila prepojena s krvjo. V grobišču pri Ramšaku je pokopanih 13 borcev XIV. divizije in 24 borcev XVII. divizije. Ramšakovi se živo spominjajo teh dni, kajti pri njih je bila ena izmed obveščevalnih postojank, oče je bil v partizanih. No, tokrat sem se ustavila nekoliko više, na domačiji Grušovnikov. Tone in Marjana se živo spominjata druge svetovne vojne. Nikomur ni prizanašala. Zapustila jim je požgano domačijo in začeti je bilo treba iz nič. Oba potožita: »Kar čudno se nama zdi, kako smo mogli vse narediti, vojne škode nismo dobili.« Potem pa v njihovo ožjivo spomini. Kot mnogi drugi, je tudi Tone moral v nemško vojsko. Prišli so in ga odpeljali – na rusko fronto. Ko se je vrnil domov na dopust, je pobegnil v partizane, v Bračičevo brigado, kjer je postal mitraljezec. Med tem so nemci ubili brata in očeta, domačijo pa so požgali. O drugem bratu ni bilo vesti. Še danes ne vedo, kje je padel. Toneta vprašam, kateri se mu zdi najhujši trenutek v partizanih. »Ni bilo lahko, nikoli. V Zavodnjah nismo tri dni ničesar jedli. Če ne bi prišla Tomšičeva brigada, bi nas itak vse polovili, ker nam je zmanjkalo orožja. Pa uši, imeli smo jih toliko, da je bilo vse belo, človek sploh spati ni mogel. Hudo je bilo tudi takrat, ko sem bil ranjen v nogo. Nikoli se nisem pošteno pozdravil in rana se mi še vedno odpira.« pravi. Nikoli tudi ne bo pozabil dneva, ko je bil s partizani v Pliberku. Tam so se odvijale zadnje borbe, tam so dočakali svobodo. Proslavljala jo je cela divizija s harmoniko in petjem. Potem pa se mu obraz pomrača: »Moram se povedati, kaj se je zgodilo v Elbiswaldu. Tam smo nekaj časa stali. Ker smo bili lačni in žejni, je šest partizanov stopilo do nekega kmeta. Takrat se nihče ni slutil, da je to star gestapovec. Zelo ljubezniv je bil in prijateljem je ponudil celo jabolčnik. Seveda ga je prej zastrupil. Šesterica je umrla na poti...«

Marjana se spominja preboja XIV. divizije na Kozjak: »Ob štirih zjutraj se je pri nas oglasila izvidnica, potem se opoldan. Kmalu za njo so prišli Nemci in vprašali, če so v bližini partizani. Rekli smo jim, da jih je več tisoč, kot so nam prej naročili. Trpeli so fantje takrat, grozno trpeli. Vsi premraženi so bili, nogavice so jim zmrznile na nogah. In če so se hoteli sezuti, je z nogavico šla tudi koža. Vsi smo se oddahnili, ko se jim je uspelo prebiti na Pohorje.«

Spomladi 1945 se je nezdružno bližal sovražnikov poraz. Mnoga ozemlja so bila že osvobojena, ustaške trupe pa so bežale proti Avstriji. V Dolici in okolici jih je takrat bilo vsepovsod polno, začeli so brezupen poskus, da se za izgubljeno vojno še poslednjič maščujejo nad ljudmi. Del se jih je začel prebijati tudi na Kozjak in uničevati vse za sabo. Ljudje so bežali višje in višje, da bi ubežali pokolu.

»Bežali smo in bežali. Starci, otroci, vsi. Nad nami so žvižgale krogle; vsi smo trepetali, dokler nismo prišli do partizanov. Ko smo se čez nekaj dni lahko vrnili na domove, smo vsi jokali. Ustaši so uničili, kar se je uničiti dalo,« pripoveduje Marjana. Tone pa pristavi: »Živega me ne bi ujeli, to pa ne. Vedno sem hranil naboj zase...«

Njuni spomini se prepletajo. V besedah pa je skrita želja, da se vojna nikoli ne bi ponovila. Da ljudem ne bi bilo treba še enkrat spoznavati, kaj ta beseda pomeni.

Ko potem stopam mimo posejanih polj, nehotne pomislim, kako srečni smo tisti, ki smo se rodili v svobodi. Tone in Marjana sta samo dva izmed mnogih, ki so nam to priborili. Njuna pripoved je le kosček tiste zgodovine, ki ne bo in ne sme biti nikoli pozabljena.

M.VOVK

Prehitra vožnja in spolzka cesta

Po cesti iz Zavodnje proti Šoštanju je 21. avgusta letos peljal voznik osebnega avtomobila ZG 238 – 531 Mirko Prugovečki. Ko je pripeljal v desni ovinek, nekoliko pod odcepom k smučišču, se je prevrnil po nasipu in je vozilo obstalo na strehi. V avtomobilu je bila poleg njega njegova žena Marica ter Barbara in Josip Živič. Vsi štirje potniki so se pri nesreči telesno poškodovali.

● IZSILJEVAL PREDNOST

Po Partizanski cesti je iz Šoštanja proti Velenju peljal 16. avgusta letos voznik avtomobila CE 419-60 Drago Iršič. Ko je pripeljal do križišča ceste k TGO Gorenje je vključil veli smerokaz in zavijal 15. cvo proti tovarni v trenutku, ko je iz Velenja pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 623-11 Jože Verdenik. Voznik Verdenik klub zaviranju, trčenja ni mogel preprečiti. Pri nesreči je nastalo za okoli 10.000 dinarjev škode.

BRINA KOVAC

● KOŠARKARJI SPET ZA TOČKE

Elektra s Konusom

Velika želja košarkarjev šoštanske Elektro je, da bi tudi v nadaljevanju prvenstva ostali na prvem mestu II. slovenske lige vzhod in se uvrstili v slovensko košarkarsko ligo. Sicer pa imajo šoštančani letos za to velike možnosti, saj po spomladanskem delu tekmovanja vodijo kar s štirimi točkami prednosti.

Kot je povedal njihov trener Rudi Jerič, so se za nadaljevanje tekmovanja zelo marljivo pripravljali. Nekaj dni so bili tudi na skupnih pripravah v Mozirju, kjer so imeli treninge dvakrat na dan, odigrali pa so tudi nekaj prijateljskih tekem. Tako so premagali mladinsko reprezentanco Slovenije z rezultatom 70:39, moštvo Polul pa s 107:57.

Jesenski del tekmovanja se bo začel jutri. V prvem kolu se bodo igralci Elektro srečali s Konusom iz Slovenskih Konjic.

● Letošnje kovaške igre bodo v Slovenj Gradcu

Konferenca osnovnih organizacij sindikata tovarne kovinskih izdelkov »Gorenje – Fecro« je organizator letošnjih 9. kovaških iger, ki bodo prihodnjo soboto, 4. septembra, v Slovenj Gradcu. Na športnih igrah so doslej sodelovali samo kovači iz krajev okrog Pohorja, zdaj pa želijo tovrstno manifestacijo športne in rekreativne dejavnosti razširiti na vso slovensko kovaško industrijo.

Predstavniki delovnih kolektivov »Jeklo« Ruše, tovarne kos in srpov Lovrenc na Pohorju, tovarne kos in srpov Tržič, Kovaške industrije Zreče, tovarne kovinskih izdelkov Vitanje, tovarne »Gorenje – Muta« in prireditelja – tovarne kovinskih izdelkov »Gorenje – Fecro« Slovenj Gradec se bodo pomerili v 5 disciplinah – odbojki, šahu, malem nogometu, streljanju in kegljanju. Specialna disciplina pa bo, kot je že v navadi, kovanje. Prihodnjo soboto, 4. septembra, bo v Slovenj Gradcu tudi srečanje delavcev kovaške industrije Slovenije.

● KINO KLUB GORENJE

Mladi prinašajo nove zamisli

Trideset let je že od nastanka organizacije ljudske tehnike. Ob tem jubileju je prav, da predstavimo organizacijo v naši občini. Poudariti moramo njene številne uspehe in težave, na katere naleti pri svojem delovanju. V prejšnji številki Našega časa smo predstavili društvo Modelar, ki je član Zveze organizacij za tehnično kulturo v Velenju, sestavljajo jo še modelarski krožek na osnovni šoli Gustav Šilih, radio klub, društvo ljudi »tehnike« v Šmartnem ob Paki, foto klub, astronavtsko raketni klub in kino klub Gorenje, ki ga pradtavljamo tokrat.

Kino klub Gorenje je bil ustanovljen 2. septembra 1971. leta, začetni kapital za ustanovitev kluba je dala TGO Gorenje. Do 1975. leta je deloval pod okriljem organizacije zveze mladine v Gorenju. Danes je kino klub Gorenje samostojna organizacija v zvezi organizacij za tehnično kulturo. Predstavil nam ga je predsednik Miro Kermelj.

Klub je izšel iz amaterskih vrst, zato je bilo treba najprej organizirati predavanja iz osnov amaterskega filma, sprva za 8-8 mm in kasneje za 16 mm tehniko. Danes ta predavanja ponavljajo enkrat do dvakrat vsako leto za nove člane kluba, razširili pa so jih tudi na osnovne šole. 1972. leta so prvič nastopili na medklubskem festivalu v Radomljah pri Domžalah. Takoj so prejeli tri zlate in eno bronasto medaljo ter nagrado občinstva. Od takrat se klub udeležuje vseh republiških, medklubskih in mednarodnih festivalov pri nas, v Italiji in Avstriji. Vsa priznanja in nagrade, ki jih je kino klub Gorenje prejel, so ga ponesla že v leto 1974 v vrh slovenskega amaterskega filma. Na zadnjem republiškem festivalu je bila več kot četrtna prijavljenih filmov delo članov kino kluba Gorenje. Priredili so tri klubske festivale, na katerih so predstavili 43 novih del. Izdelali so filme obveznega programa: pohod po poteh XIV. divizije, film o Velenju, dokumentarce o TGO Gorenje, film o delu zveze organizacij za tehnično kulturo, film o občini Velenje, itd.

V začetku 1975. leta so predavanja obogatili s skripti, ki je edina te vrste v Sloveniji in jo že uporabljajo vsi slovenski amaterski kino klubi.

Organizirali so gostovanje kino klubov Minifilma iz Ljubljane,

Toma Križnarja iz Tržiča, kinoamaterjev iz Maribora in iz Celja. Na petkovih večerih v velenjski knjižnici so predstavili svoja starejša dela ali pa filme v gosteh. Aktivno so sodelovali pri organizaciji tedna domačega filma v Celju. S sodelovanjem kulturne skupnosti so organizirali premiero filma Prezimovanje v Jakobsfeldu.

V zadnjih dveh letih člane kluba privlači nova zvrst, animirani film. V decembru 1975. leta so organizirali tudi razstavo animacije, prvo tako razstavo v Velenju. Z animacijo so dobili novo dejavnost in jo tudi prvi v Sloveniji uvajajo v slovenski amaterski film.

V treh letih je kino klub Gorenje prejel 9 zlatih, 5 srebrnih in 7 bronastih medalj, 12 diplom in 3 posebne nagrade na medklubskih, republiških in državnih tekmovanjih amaterskega filma. Miro Kermelj je še povedal, da klub razširja dejavnost med mladimi, predvsem med osnovnošolci. »Kajti vsak novi član je vir novih idej.« Pa tudi nove zagnanosti, ki pa je dokaj potrebna, kajti neustreznosti prostori tajejo tudi kino klub Gorenje. Stanovanja članov so največkrat kar laboratoriji. Posebno težko je pri animirankah, ki zahtevajo kar 4 m2 akcijskega prostora. O zarotah, ki dosežejo 1000 stopinj, je boljše da ne govorimo. Prostor brez oken in zračanja, ki ga imajo, je tudi neprimeren za aparature, saj se v njem rada nabira vlaga. Seveda nas ne ovira le prostor, pri nabavi novih aparatov nas je omejil novi zakon o klubih, za amaterski klub je previsoka poštnina, in tu je prepovedan uvoz, »je dejal Miro Kermelj.«

Programi kino kluba Gorenje za v bodoče načrtujejo še močnejše razvijanje amaterskega filma med mladimi. Zanimanje je vedno večje, toda zaradi neurejenih prostorov morajo članstvo omejevati. Ne ukvarjajo pa se več le z amaterskim filmom kot takim, pač pa tudi z razširjanjem splošne filmske kulture v Velenju. Po programu kino predstav sodeč, pa je že to nujno potrebno. Za nadaljnje uspešno delovanje kluba in pa za razširjanje njegove dejavnosti ter za sprejem novih članov, bo treba pozorneje prisluhniti težavam, ki jih klub ima in ki jih sami nikakor ne morejo rešiti. Z marljivim delom in z nagradami, ki so jih prejeli, pa so že zdavnaj dokazali, da si to zaslužijo.